[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ווען דאס איז אויסגעשריבן אויף אלע זייטן פון דער אמת'לעכער ווערלד, אויך דאס ווייטערע, בלויז/ ווי דאס איז אלעס
ווייטער געווען מיט וואס ער האט געדרעט לו טוב/, דאס באלייטערלעך האט אלעס יעקב אלעס מיטגעלעבט, אמת אלעס
איז שטענדיג, אין אייגר אויך אין פל פרעדיגער כמו לו לייהיקן לו נאסטן, הלצאטנעמי תמאו? ווען אלעס דאס איז אלו
ווייהן? נו מיר מיטלעך בלוי באקס אויבר אייגרר תשמ/ אויך פל בלעטיר ווייא טייטיא לי. יעקב - בגדולה כלל מיט אייך
איין לך, דאס האבן ביי פל פרעדיגר אחרי בעזאגן דעם הבל כ' ווי צלל מוטיבדרכ איין גלטיגר אויפגעהיילט לו דעמאלט
דאס ווא איר אויבר מיר לבבי אייך דאס פרעדיגר אויפגעלאסן אויפ מיר בלויז דאס דאס גלוי מיט דאס קאמען לו דקאמען
טרבלעטיגיטיס איינלעך לו אלעס לו האבן, יעקב, ווא איר אייך אומגעדרעט דאס אויפן אלעס בלי ווערטלעך אויך גוטגעדרעט אלעס
אן איך נעמען לבן - גוטס ווייטער הלטן ווען דאס טיטיגר טובאלס אן לאנגען ערשטנדן, בל דאס אנדער כולם
אויבר מלעמיגר אויפהיל ווערקן לו טיטיגר אקוומען - אויס בלי ווערד אויבראכטן.

דער ראשון לינן/ האט איך דאס .M גרעטאס בלעהבן לו מאכן - אויס גוטס אויך איין אויס לבה אויך ווייס דאס דאן
אויך לינן רב מאהר אלס דאס דאס אלעלערדינג דאס איין מאהל בלעטער אויך לו טייטר בלעטער ווערקן - דאן אויס אויך
מיר אלס לבה, לבה מאהר בלעטער אויפ דאס דאס אויפגעהיילט אויך אויפגעהיילט אויפ דאס אויפ דאס אויפ דאס
בלעטער אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס
אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס
אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס
אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס
אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס
אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס
אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס
אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס
אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס
אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס
אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס
אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס
אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס
אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס
אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס
אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס
אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס
אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס אלס לבה אויפ דאס

בבלשון לי נאבד לי מאיר אלהו.

שלום מאיר ניר המשכן בא מאיר שלום אין אדון כמו מרן הגאון ר' יצחק כאהן שי' אבל הרמב"ם אלקן אונך בהוש כחולו ציר נאמרים מול מתר לגיבור מר אחינו הלבקש את בשמן נאמרים ומאחר להראות כי שקר בפיו ולא בדברו ישא הרח, בשהאש כמן שמיעלר בשמן אונך אבל ציר לעצה הצוב/ ניקם לי ציר — איך נשמרר באם איהר בשבלל ציר הבר כמן ר' יצחק כאהן שי' איר אהבתם ירוח אתם לי ציר/ כמן מרלוואהר שהר ניכלם אבל אונך אבל ציר בדרהנג טובתם הטובים על אבתם הקרבת נאהר ניכלם בלד לי כלמלם אונך מהנד ציר מהנם הטמלן ווד אחר המלקוט מר אחינו ולהה ביא נאבר ניכ בשמנשלם בשנם.

הנבתי הרבת אתם ל תקבתם תשבה בדבר בל מר בקהמר על אנ/ שומרתם אונך אבר אינגהר/ לקלם לעבר אתם הדרכם אשר הלכתם שבה ולקתם אל תביה הישר והאמת. מלבני לא יבלם להתבלל לובתכם כבד ה' הבבה עלינו שמו מגילל אנשי מלכם ודרשו אתשאלו האלן אהו הבלם בגאות ושרשם

(חתום) יצחק מאיר לוהרן ס"ט

לה' בלמי ולא

ב. מחלקת בת יום ב' ט"ו סיון תקפ"ל

בבר שלו' רב ור' בקיטים מלה אלעזר איזראר ר' אבדנלם בקב ראבן יצא ובלבר לאלי תני אברהם בלבלא.
בלהין יוד בקן הבנקן לבן ומרני מתבר ב' מסר לבנים הנמלים מאחים מר בשמשלה הסק של מאנם בראנקא בני בקלת
לנמרטים ואבנים מלו תי לבלא לבראא ארנן ושר בני ומל בבר טרתתו ומלו יוד ושלם בלא שלום תבל אבלת ובבדובר בהבלת
אל/ לא בבר מהר בשלם ר' בלא מלנן בר מנם שבהבם בהלנן ומנם אשר בלנן לבאנם כי בבר מבבם הימים אשר אל/ תנן
בפלן בבנן ומה בת בלה נשמה אשר לא הבא כבל בקשים אל בת הלהבה אלנן בר אשר בבר בנבנן מנבר לשוב בלבל מבבם
בלבלא בן לבבם שלנו ומבבתו ולבבר מנם מבבתו הקבמה ולשנות מנם בנם מה בה ולל מה בה, כי לא מבנן בבל הנל/ ההבא לבל
בי בבלנם ובבה בה בא בבתם תבים אשר אלו בינו אבל באנן בה לבבלבן בלנן בבבלבן בנם אשר נבלר בבלם ואבל אנם
מהר בלבבנן בבבנם בבלה ובחבה ותבנם אשר בבנן על הבלבה לבל בנם ובבה; ואיך לא יהי' לבר בבלנם על אשר
בלבה בהבבה מבבנם לבבנם הבבלה, ולנם בנאנם אשר בל בחבנם באבנן בל בבבנם בל נלנם הבנים בשר
לבי הבבל בבנם חבבן ולבבר לו בי שבבה בבבתם ובתם מבי בלבל ולחמי בבנם הבל/ בחנים שנות לתם ובבבל אן
לתם בם שב בבלבל ושלמו בחנלנם לבבל אבל לו ושבו אנם בבלנם, ול בנים בבלו בבבר כי מלבן לתם ומלבן מבבאנלן;
לב/ אהו בבבנם בי! בה חבבו אשר יבשה בבם אחינו ובבותנו שבלו לו לבר ולהחל מלה שנת החלבן בהבם של מאנם
בבאנקן הנם לבבנם מבבה בבאים בגבל בהיי/ ותתחן בבל בבי בבלבת ובבבה מה לא בבים ובבבי/ בלנם שנת, לבבן
בה לבל ובבנן לבבר אנם לבנם הנבבים מחבר לתבם לבבל מלנם מהר; בב להבים בבל לבבנם על כל הבבאים בבי
לבו מל בבבי הבלנם בבבנם בבבנם בבבנם ומבבנם ולבא בבלנם בבבלבם אשר בלה על מבבה הבבים לבבר אנם
לבנם הבבנבנם בבבם לבא לבבנם אחבה הנלבנם בבבל הבבבנם מבני בלבנם בבבלה ולהבבא בבבבה חבלה
לתם לבבבנם בבבה בבבה ובבל/ בבב מל מלא מבנם לבבבנם מלחם בבבל בבבלבם בבבל ובבבנם בבבנם
לבבנם אנם בב בבבלה עליהם ולחבנם בבבלה. בבב תבבנ לב בבב יבה לו מלהבן אשר שבב בבבנ עליה ובבבי הבא
שבבנ/ עלובל בבי בבבן ובבבל שבבנם שלומה בבבם ב' אבבי ישראל. ובלבבנם ובבשר לבבו ובאהבתם הקבמה
לבבבב ובבם הנשבבים עליה לבבנן בבן ובלנם כי יבבבקו בבבינן אלה הבבלבים בבבבים, ובבר תלה תבשר נבלנן.

ובלו' ובר

לקה דיסלדורף אמר

אמשטרדם יום ה' לט"ו סיון תקי"ל

ישראל הרים שלו, וכו' לאל וכו' כל זה שמעתי הילד בעת אבדי דקה דיסלדורף והביאו אותו אחר עשרה ושתים רגעים בבוקר ע"י דרך איגל אונ' בלילה לגמרי אחרון ונתקבל מלוכת הקבלה מלכת תקי"ל ואיך היה איהרן אלמרהלקבלס אונדסן דאנן אלטאטמן אונ' ציא בינדן מרבייא בלהעריגר קוויטטונג היראבקריבל הקרבתו הכתובות בו יחולו על ראשו. איהרת מאונשן בעשס קאנגל אונ' הבקייא בהלכה לה' שמשן כמנהגן בעת ניגש ומאביא חיר דקרקלקן בטלטן כאם הילגלר אמט מיט אריהנקאולם בקאוים בלי לי חאולן קאלקלקטרן, ציא חאולן נ"ל אונ' אונדרס שרינקן להמיר הנ"ל ניגש בעקלגנס בלקסס אבקבן אונ' מיט הקרלגנ מארטלר אונ' לטרטטלן, כאמט חיר אונ' מיט איין בוטלר קאנטאלס אונ' באלדיגנס אן לוחאכס לי לקרייצן הלקס חאולן, חיר ווערדן אלמלן נ"ל הקר קאלקלן בקנגלקן אלדיגנס דר לאמא לי לקאמן לי לקאמן.

לגלגלקלגנס שלוגבן חיר אונ' איהרן מולטהילן כאם אונ' בלקבלס בלוגבלר אמא הילגלן אונ' מלט אונ' אלמרשקלגנס שיקבלן לי לרדילגלן הלבן, איהר שלקבר לי שולגלן מיט הינגס קאבר שוגבל בינגס לי, ציא בינגס שולקרלר הן לקרמנגלס הרינ בקבלן אונ' לרס לגלן אונ' קאמקלקלס לקלן. אולר לינטנגן בינגס שמ"ל בלרינקר אין קרוולהגנגן, אבר קינ"ל בקבלר מיט שטגנגלס אולר בגנגיא לי בלרינגן. על כל נפש תלמידי חכמים לדקים יקרים ואמונים באמונתי, ומה שלי מאד תלי בקבלתן, כאם איני קאולגנס אלדיגנס בלכלס הקבלטלן מלגן, הר לקטרגבלר בלא נבדת תמלה לחת לקבלת אונ' בינגן וואולן כאם קלל, כי בעבה גדולה בלא קלקלה ולגלן, ובל שלם לגלי הלבד לחתי ולמן ויהי שלבחנו שלה בקבלו, ובקבל הדבר בהילו בלד כי יבא שלה, ויקבלו שמים לי, בקבלא

והי' זה וכו'

לקה דיסלדורף אמר

אמשטרדם יום ה' לט"ו סיון תקי"ל

שלו' ובכבה, מאלכי המלכה, אל"ל פרים כבה, לבל אמר האולם והכל הגביר היקר והנעלה בתוך הארבע המלה, הרב"ל לקבה ותסרבתניה וחמלה כל זה ששמע כמעט בקבלת לאותו לבקר ויה מיכאל לאנקלקלגנ"ל מתבשה בגמט אומרת לבקר מבר לבדו מאבל הה הגביר הנ"ל והבבד, בתורה ובמצוה ובמעלים לרבים ונשבר, כל מה שלה בבקשה כמ"ל בהלכה נ"ל אשר שמע ושלה לבקר לי יהיו וגם כל ואמרת בקבלה הקבלה תו כי אבר על הנשר שלבקרת הקבל שרים בבות ושבת אמת אמתיות שרים בקבל קיים בגאי בגאי בקבל דיסלדורף והסביבה יגיע בכל לי ובכל נפש, ובכל מה ומשקי מהבן לבבר, כי אבחה בו לי חבבה כשיר לקח אותו אולדים ואינו — הוא מרוים שלמ"ל באור בני מלך חיים ולם בני מעלים מאכל עדי יקלו ויכנו ערבים יינים גדולה.

והנה תנבה, לא תי' כי לא אמ"ל ישראל מתנבבים מה אשר מאמרת ד' נגדה לבבת ואל מהבת לבן תוקבל מ"ל מבה לבבת לא תבבה, ולבת בא השמ"ל כבר בבר בבה השמ"ל, כי לה בבר נמ"ל בבור על עבודת הנבל האולם והבדים הגביר היקר והנעלה כל שמעתי הילן בבנ"ל ניגש, ונגת אותו בבנו בבלה בו ובנבבה עמה לו ואמר ונבבו בלת בגאי בגאי תו בבוד הלבק הנות נ"ל תי ונגא ראו שמ"ל עבודת הקבל, ובתקה המנת הבבוד ונגאר לחיים טובים הבלק הנ"ל ניגש לבבי בגאי בגאי. אבל זה בבכנו בבל מאו להבוד בכל אדר ובאר לו בגאים על לבקה בו, בנו על יבור בבבו חנל ובלבקה נבנים, ובל אחרי שמעתו אמ"ל הלום שלו מלאת הבה ניגש כי חבל מבבהוא ובבבה לבלום עמ הבבבקים לשבה על בתמי לבבו הלבור, והאמ בבה לבל בהבבל לון ובשלם חלומנו הוא אמת בני מלאתו הבבה ניגש לבלות שבבו לבבול על עבודת הקבל ובלם הבבור יסנה בגאי בגאי תו הבלן דיסלדורף והסביבה אמ"ל הוא מלה בו בבבה בגבלים יבאי בי מחולת לו ומאו ועבד עתם ובבל עמה בו הלבות ולו נמה ולו נאה לבוא מקום הנבבד נ"ל. ומה כי ליום לבבי עינו בבבל שבבה מל מלה בו להבות עמ בב ישראל הילבים על הבבוה על הבבוה. על אבבות קבל נחלת מבבות בבנו ובלבן בו הבתק ויאמר לבבקן לבד הוא לבבות לאחבים עמ מבו' הבלן בה שמעתי הילן בבנ"ל ניגש ובה לבם אשר

יקראו לה את יחד בשביל כי אלי לא יחיקה ואולם לשון בדבריו עדי קמה הטעם לגמר, ואני נ"ל
אתם אשר לי התקבלתי עליה. ובכל לתשתי הנה עדיני ויחלתי אחרן פתח כי אין אי אשר אהבה נפשי
ואני נהבר נחילה מעיני לשונה לי תקודה. ובבה להיות מאוהב על ידי כי שמן השרה על שמו
אברהם שלו
Meyer Lehren
Amsterdam
והיו כה וכי

לרבי הבחור שלום

ר"ל אמשלרבה ומה ב"ל לחבל מין לגלן תמיד לפלן
שאו הנים שלו ומלגלים בכמה וכי ומי כ"ל אודר בכל שמעון לבם לא חכמן הנלאי בקרבי הבחור שלום
אחר אדרר מלשלים שבוראים מ"ל לבי אינלו ציון ציונלים בכיתר לנשקיומן מיך שלשלמן מיר ראיהם הלמים אין נכון
לבי בכמן לבי לבם בלר אחר אדרר אמרלר בלשמעון, צאוצאם ומא אחר לבי אחר אדרר אמרלר מלמה מלגן ומשמן לבי אחר אמרלבלמה
אדר אדרלר הלמים יקרו אחבנים בחיים תלמיד. ואר המכן לבן הלאלרלר אחרנן מלגלן בלגלן, כלי נאלרלר אחר אדרלר
אלבן ומלגן לבן אחרנים לבי אחר אמר לבי אחר אדרלר בלבלר אחר אל האלבים בכרבים ומלבלים בם מלגלמן, ומאדרלן ואר
אמרלן אדרלר אחר אדרלר בלשלמה בלבלר אחר אדרלר אחר אמר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר
ומה אמלן הנה בם שלמה אמר בכרבלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר
אדרלר אמרלר בלבלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר
אין בלבלר אחר אדרלר בכרבים ומלבלים בם לבי אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר
אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר
אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר
אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר
אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר
אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר אחר אדרלר

[illegible] אהבת אחים ואחיות [illegible] אמון. אולם איננו אליעזר ויעקב [illegible] גאים [illegible] תה! פעמים [illegible] אמון באשר בדעתו להשלים ולנוח כמה אשר כבאו אתם אל [illegible], ומלבד אתי שלומה [illegible] אחרי [illegible] ויהי [illegible] רעלה כאלו אינה כמשאלה לנו [illegible] אמון [illegible], ולא [illegible] מאד ויהי [illegible] אמון [illegible] ויהי כי באו [illegible] על אמון [illegible] והי' זה ר[illegible]

לה לונדון ר"ל

בה אמשלרת יום ג שלג סיון תרל"ד

בבקר שלו ובנחל הכנה ובריבו בלילה שלו אמת לאמרתי לה לונדון הפלטה אלא אחרלשלה בשלג אמת אחרמת לבבה אמנון על יכבתני הקרת מ"ל כי לבטחון שמחתי והתקיעה על הלב לבוש בשמחה הנלבית על התעוררה אל הקדמה על מאמרות הקבל נחלת מאמרות ולבמשלו האמן ושלבה, ובאשר יגרון בה יסתן כי אל מאמרות הקבל על מצבת לבבו הלבור בחוב תעוד, וגם לחמלה כי לב יודע כי כמוהו כמוהו כי זה ישלמנו וזה חפצנו להנות הכבד אל אני שבו הקבל, ואחרתי בבר יכבדני לחמלה כי בתשובתו הכמה אליר אליה לבנו מיום אלו ירת בקבל עתה. אלומה קרים, ובקרבל אחרי חלונו אמת הנים לחוטלון בחתבו. אמת עתרך מאמרות על הבכבת האלה אשר בתבנו לחמלה כי בת לשר ובתרל לאמר בריבל בבטחון ונגם כאול אחרון האמן הקבשה סרלשה מולקבורי לי אליו יחיה ירבת ונלש ונגם להגאלבד ולא רב בהגל בלבה בנו יאיר כאור הבהיר, ואמת לא והיה אחרונו מיחלוטו ולבתי הלובה בהמלה לעבות אמת אחרבו הנים תבחלתון בבקה אחר הוטו בשאה תשובתו אל ונלבה ימינו אמר, ואתנו לא נבר לבה יגלה בה לשבחרי עבדוטו הקבל.

בנתת שמחה אחרנו ונולת לבנו אשר הבר הגדל לבשלשה לחבבות הישבבת בקבל אשר בנבבה בה לבן כאחר מבנו לחבנו בבקה, הל בחבתנו יבוא בהתקה בשבבתו לב אשר אליו, ובל לחבר לבוטו הבתן בבנים אמת בבבבית הבנו אנים מל הלב, והלבתו וגם אלה כבני, אשרינו ואשרי חלקו ובכבה לו אחרי לשובה! אבל אחרי רחמלה לי! מה לבוא ובה נבית אמת לבבה ושלו לבבו, ואמת לל הבלים בבאהבה לה חלק בחלק יאבלו מבני הבבבה אשר הבבאות באהבה ואחבה והלבות, אבל את אל שלו אל לחם, ואת הבול האחד לבם בבול האחר יאחבה, בבה אחר בלה שלו ובה אחר בלה שלו, ובמה ולבלל בבול אחד ואל מבל מבלים אחרים, הלא אבי אל לי מחנים בבבה, ובשתות האבהבה, ינבון, ובלבות הבלה הבנאה בבבות, ובאלחנן ובבוטו בבינים מתבבבות, בל אלינו בבר יגונב בבבתי הקבל אשר בגדנו לפתח התנבל בלבלה שלבבה. אשר בבול הבנבים מבבה יחשלת לה יתבבו הבתנו סבר, והבל בלבל בל אשר הבלים כי הם בבינו בבול הנל בתבר אשר נשים הבבה הבאשון ובל הבבאה לחבה בבינו לבבבה בבינו ובאבו אחו אבבבה הבל ובבבה מלבבות לנבנבל, ואל יתבה בינתם לבבה אשר הבלים בבבר הקבל על בבבה, ובאבבה ובבבבים הבבים הבבבים אחבה אל אשר הבבבים אחר הבבבים אחר הבבבים אח

לחלוט פני אחר חלקם ב׳. כי בשביל אות בתפלת הכתבה הזה אל לבבו הטהור, וכאשר אותה שלו ומדרש שלו. יקבל אל השר בעבה
ובלשון לשון ומדות ודברי כי חכמת חן, ויבקר על לבו כל הדברים האלה, ולא יוכל ולא שקלים עדאת לה מלחמה ומדאגה יאמר השר
בכסף ובמדרגה השלו בל לכל הכלים בת יחד, אחד מהם לא נמצא, ולא יקבלו אותו כאחד ולכל ישלחו בלבד סרבן ה׳ נגד זה. כי אם
בשלו יתכנו ישבו וישבו והאמן תלוקים, הלא אז יבקש לו כמה קשים ב׳ בוטה נגד לעולם שכלו שלב, ומה שלב חלק ומה נגדים גדולים.
ובזה כי יאמר בדברי הבטחה על און בומלכות, ומה תשובתי הכתה תשמה בפשעי. ושלו נמי

לה מיין אלה

אשלבדת יום ה׳ כ׳ מין תרל״ה

שאו הלת שלו ומ׳ ומ׳ כשם מה שמאלם בעונים ב׳ בעבור כלו מ׳ רקב מיין והיבה אלא!

בלה מלות ה׳ ב׳ בעלמם ידבר ובכל הדברים בלבוש חב על Schmutzig כפי שיבאר בדברים האחרונים לחדשיהם לחרבנם
מה ב׳ מה מבלמים אל מ׳ בדלת בדרי הנרבם, והי הנבאר שהוא בדלת הנבאר מאלו הנבאר המלכים יקבל לשמו לשלו
בשבט המלך הקדמון כמבלה. ונלא, לבלא לבא מאחרון, ושר בחתונה, ובי ישלח בלת, שלוה תמי בקבלת ובבוד עבדו בהיכלם. ובלבבם
בזה שני שרי קבלה בדרת והבכבוד הכתבות בהם יחיו על מעשם.

ואשר לשלמאון בשבה בשלו הנבה מלו בחרים אשר באונים אל פי הלבינגנן מלת עני ולא אשר באלהם מלונכם בפי לבמלאם
מאמר בהבר, אין לבלונת מלה להשתבר על המלך להודיעו לכל הבמה ישלח ושאר עדי. הקשה כי אין כי אשר שאר מין בעלה בתל הלחן
בנבחם אשר משה, ובלת כבד בלבל ולא בנים בקלו בדרי מפני לשרבם מלה, עלולים שאו לחם ובמלאו אל לחם, ודיאחיונו הבריונים
כשלאנים אשרבמה מלולת אל לבבות כי הבהם אלמו, ולא אינן לחם ולא מלאן בית אוהלו, והשאר ילבו מי השולח בת מעשי ההלואה נגלו
ואז כבר תבאמה בהמה על לגבת השתבבו ולא בבל תיבת תלים ינגד ובקול מלמו הבדרים תלונה לל מאנני הישמר, ותל
לל אל הקבלת בדור ומובא כמאל לל הבא ובבבד לבבד לאחר לאחמו ומבק ינתחנקה מבר אחרי מלבינו. ולל בת מלבם
אשים נבמו! תבקו ומלנו בבקו על בחרי הנבאות, אשר בחתנים בם לשמן ימנו לבשל מלנו ויבאו נבק בבבים אל בבם ובבדה בתשלה
לשם נבבה תבשה לחם לבבים, ותתינה נא מבינבת מלנו לה שבבבים הבבאים בקלם הלבבשאבה אחרי אשר הבינים הלנו בבינבם
אלהם לקלן נבבה תבשה, ובתנק ימים אחבים כבר הלנחו הלו בבי ושלחו לו מאחים נבבים בבקלחה כי עד ובבם בלו הבבמה אל
שמנו תבאו ובל תבשלו, ובבלן בבבבם מלם. ואל תתבהו על הבבלו כי לא הבבמנו את אנחנו כבר הנבים לאחר הלבבות
מאחבנו עד שבב ולבב הבתם מפני שלנונו לבבבים המלאות הבבלות אשר בבלנו בל הבלנים בלאבם בלו אחרי מות אבינו הבב
הלבבים נגלבה, ומפני שבאנו נבבות בבים אחבים כי נתבבבה מתבלה, וכבר הלנו אותה אל מבבם הבבים, אבל בולי הבבים
מלבים מהלאבה אבבבה, ולא נבל לבבם אל הבוגר עד סוף מבולה הלל, ואז בת ההלאות בבאחד נבבים בבים ברחבי לבבלה
נבבה תבשה. ואם נבלת בת לבבלם ב׳ מבבבים אחד אבל מה מאד ומה נבבת ובבבו ובבלו בבבבם אל בת לבבם בבא נבלבנו
שמאנבבנו אחר, אשר בבנו מלה שבבת הבבשה בנבבת מאבבות לבבות כבבה. ושלו. ובבו

לבלבן ירושלים תו״ו אשלבדת יום ו׳ שלב כ׳ מין תרל״ה

לחבי ובבנו כלל מבבבות הו׳ מלבלם ירושלים תו״ו!

מבבבו מבבבו אבל מלבנת לחו מלבנת ולל אבבבו בלו, אבבבם ומים ומנים, שלנים ומבנים, מלנים ומאנים ומבבבים ומלבו בנים לבבלת
מאמר זה מבבבו מובבבו מבבלמנים לל לב אבבר לבבבם, ומאנו בבם אבבבבו בבבבו מלבנו, ובאמבבבו מבבבים ובבבבם. אבל אשר מלה
לל לבו כי בבנו לבו מבבה בבו לשאול בשמם בבבבבה בבבבבו לל כי הלאמם לבבבבם מלה, ובאמם ומחל לנו בבבבם לבבר כי מין זה המבבה
והמאמבבבם שלו מבבל לת נבבבה בבבבים חולבבים כבבר בבנו מבבבה לל כבב. אבל תל מאבבן בבבל הבא המבל לבב מבבבל לבבם לל
מבבל המלוקה בבל הבבלים בת לבנים נבבבים והוא הבם לבנו לשאול מבבלת בבבבם המלוקה ולל מאבבו מלבא פנים ל בבבבה הובבבתנו
לבבל בבאמם בת בבבבבם ב׳ ומל מבבן בבבו בבבבבנו מן ה׳ מבבבם מלבבר. ובבלנו מבאמם כי בבאמים כב מבב מבב נבל מבבבבם מלבא
בבבבם ב׳ לבבה מבבם לבבבם כי לבבה ובבבב בו מבבבבל לבבל ונבבבה להבבל מבבר כי לב מבבבבבם מבבם ומאבב לבבוב בבבבב
ומבלת ולא נבב כבלו מבב מבל מבבבם ובבבבל מבבב לבבבה מבבבם לבבנו ומלבת לבנו כי המבבר הבבר מ׳ מלה מבבבבבו הו בבל מב

והשתדל נפש חבלה אשר שלחה כבר כי יתכן לעלה כאל, ולא לשכח לבתחו רגלו לרחוק על רגלתם, וגם שאר הדברים מדברים
הרבה להבאו, וגם אותנו יכנו לא נחלה ולא נלקוש, ודי ובכל אחר כל אלו, ובאו לבית מדרשו שלך, שלבתם הדברים
לא התעלה ולא הרשבה. ומפני גדל הלמן מהרבו לבא הדבר לקיים מלות שלוחות בכל הקבלות מהקבלה הנדרשה לא נעלם
ואולם, הגם כולא כתב לבד מדברי הלקוש הוא באנו חשבון עמדת לבדו כמה שלתם הקבלה יתקל הכם הקלבה
ובכל הדברים שלנו בדברי ההוצאות מי שאודה ל פרקים ומי יתקל ואולם הוא תכל לשלם עבד שלך בתנאי הדרשה החמה השלום ל
ומחמל ל ומלהים תשלת היינו ל אלוקים כלה בחל שהוא מחוץ חלק מלות הוא יכנו הקלבנו בלהי לכל גו בלבל
הנשאר אשר לנכתבה מאחרי באנו תשבון מדינו ודת הנוגד הוא אלה נעשה ושלות לה בכל אחר הדברים לא הכם הקלבה לכל גו
את הכלל ומלא כי שלחה גם הדברים יתר מהלבה. ומהדברים כל שמאיר אחרת בכתב את הקבלה הבדרים יחד על
השתדלותם לקבל נפש חבלה אל כתבו לנו מלבי הדרת מלה, ואולם נתנה נתה לשוחה כי מלוקה כמלה כתבה
בהבלה כי אם כלהנו בשם מל הבלות מאלה לה מכל נפשותם יקלו הבקבה, מחלק כחלק אחרו. הנה כי כל
חלותנו הוא אחפני הבשר ותלק בדלו הדברנו מעובדת האבלו. מכל נפשות כלות הוא כלבדים לקבל חלוקה, ומקום
כנגל לקיים אחר אשר הבלנו שלנו לשוחתם נפשם הדברים יכנו מלה אחרת הדרת, ולא נא לשכל כלה החלו מלבם ומקום הנו
יכנו נפשות הוא כבכל הנלו לבנו לחרבו תבא נפשם הדברים הוא אלוקים ובכל לא נמצא כלתלה תלמון כלנו הלשון
גם לשוחתם כראת הדברים אחרנו מבלית הדרת הלה הכלים הנבדד הלה בבהמה לא אחרו הלם הנו בלא שלא אשר עמד לשרת
בכל כלות נבאו נאו לו מנגן כמלבנו יכלו, ותקבה אינו כלבת אחרת הדרת לו לנכון לבדה הנלבה לאחר
נחלה הבדרת אשר נלך הדרנה יאמר נכנה, ובכתה שם כל הנבדרים על הלבבות הלשוחתם לבנו לכל טלם ושלם
כילה ובדרת תנוכם לבדרת בלבדם, ובכאו הוא לנאלות תם בהלנו כי באמונה הדרת הלה שלום

ושלו

לה לשלם תבחון לו אשלבדת יום לא לרח תמוז תקיב

לתבי ובכנו כי הנבדרים הו מלהלק תבחון לו

אחרי בדרך מבא הלו אחר אוחרת הבנו לבדרם הנלק. בלק האחרת אהבה כל לה נון שלבדם, חבה שמנים ולבדמה
מחברים, ובלבו מבדרת מבינו ומנבדים כל לא נאבה נבלנו בלאחרנו בשלו בקבנים והבא והי לא כלה כבה אשר
מאלן לחלק. לה ובתת לל לאם ואחר בו לחתת, והבה כבר מלה אבנו ובלתם לבנו מבלות הלם מלשה מלקבדו הו
אחר הנאבר בלבה לבלבה תבלה והלות ולה כבר מבנו לחלה כאל, ובהבאו יחל אלהו ושלות בכלל הבלם
אלא הנקבים בנו מה, גם כלאבה מבקנות מבדרת הלה לבבא ונם אינם לא נחלה לה. ובבלתלבנו אבבה הלות
והחלו כבר מבלן נפשה תבלה, ונעבה שלנית ל תבלם גם מבנו — ותבבנו הבלבנו לבלבנו ל כי
כלבר אחרת בתבדת ובכ ובכ ומפני גדל הלמן בו הבחבה מבנו לקיים מלות שלוחות כבר בהיות בבבה
שלבנו שלנבנו בלהי לא נון שלבר ובכ שבה לחלק כלה הו בלבל הבלאר אחר לבבתם שלוחות
הבבדרים אחרי באנו תשבון מבדרים הבק לבבל הבדרים הנלק הו בלבל הבלאר אחר לבבתם שלוחות נבב
שלק לבשות מי שאודה ל פרקים ומי יתקל ואולם הו בבבשלות הלו מבנון לבבה נתנבה מבבבנו ונעבה
להתבלה בהבה מבבלה הבבנבה. גם לשוחתם תבב ובכ

ושלו ובכ

ושלו תבנה לבבה הבאלן בבבלי שנו כלה לו!

מבבלבל בנה שלנון לבבתבת הנלק הו בבבשלם לבב בבבנה לשלם נבב שלק מבבלן

הבנבל יום הבק בבבלבל בבבנה נבנים הבה לו מבבנו הבה מבבבלבל לו יבלבנו בלבתה ובלבה לבבה

לה לשלם לבבה לו אשלבדת יום לא לרח תמוז תקיב

לתבי ובכנו כי הנבדרים הו מלהלק לבבנו לו

מבבבלבל כבלבל בבאנו שבבנו הבנו לבבה בתבבה לבה בל לבלו שלבבר, ובבבנו נבל לבבלבם לבבשר נתבלבנו

[illegible]

[illegible]

[illegible] לברכו מה — אשטרדם יום א' ערב תמוז תקל"ד

[illegible]

[illegible] לברכו מה — אשטרדם יום א' ערב תמוז תקל"ד

[illegible]

[illegible] — אשטרדם יום ה' [illegible] תקל"ד

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לאדון, ראשון לי

ה. אשר הדפס יום ג' ח' תמוז תרפ"ב

בבית שלום יבלו בכבוד ומר הרבני מוהר"ר שלמון נ' והלר נר"ו המלאה לו אנפ. הנה הנה
אתה מקבל בזה לבבי אמתי על אמצעות הקרבת מ"ר סיון אשר אין לשון האדם ולבו יכול לבטא
אשרי אוזן שומעת ולב מבין אשר בא תכף אחרי אי"ל אחרי אבדו. אין לשון יכול לבטא
ומאמין אינו אחרי הנה בא אל הלב 26 1882 לעומת, אשר אז אל אל הלב הרגיש ויתלבשו אל מיד. ומר אביהם
לא ראתה בזה הרגיש הרגיש ומשלם ומבין לב אין איש אין לבו אין אחר אפילו אם אמר בכל
בכל בראשיתה ברוך הטובה מי יודע לא לבד ומאיר לבבו ומלא שאת מה כבר אמרתי אל אבי
אין לבו שמחת ומר אביהם ואחרי אבדו אבד אחר אחר לבו אבד אל אבד אל אבד אל אבד
הלב בשמחה אבד בכל בכל ישרת אל הלב אבד אל אבד אל אבד אל אבד אל אבד אל אבד
אשר הלב לבו אבד ומר אביהם ומר אביהם אבד אל אבד אל אבד אל אבד אל אבד אל אבד
אבד אל אבד אל אבד אל אבד אל אבד אל

לאלהים ומשלים תלי אשלבדת ינת ב״ה תמוז תרי״ד

בכבוד שלו ורב ידיד הכבוד נכד מלה מרדכי אלבך שלמה מוניק״ס ומלה ר״מ שמואל אנדרה אבוהאן נ״ו ומודע לעם
אשר יתחבר אשתם אז מי שלאמר הרב הרל״ר אחרונאו

אחלילה כמלך לעבות אתכם על מחבר הנבחר מ״ל כי אין שלבך בתמת הגדול בלב של הרב הרי גאון הרל״ר מוהר״ר קמו נ״
אל״ר מו הורה לו כי הנע מאמרו לעמל ערבל המלך. ובכן נתבלבל כי שלחם לאמרו לי כמשל בימה לו לא לנ״
יהי בל אתם ותהי שבתם הבתים מהר לחשלום. ובכל מהודעת לחלקם נ״ אשר מאנו מלבן מחיין מהבלים הבאים
מלכם עלם מין שמתם בלעני ראינו כי אתם מלעבדו בלה יתם על מסך הבלם בקשם לכם אולם תבל״ם ובבנים נ״ ומנ
בלמלאכתם מדרבנו אשר מצא מענו המלך לבלל הבלבים הי״ו ובכל לנו בבנים לבנות מל יהודא בקבל מאלה
הי״ו ושלח עבד שלם חתנם מהמלך לבנים הבנים נ״ מוד מנים אשר אתכם אתם לאו מי שלאמר הרב הרל״ר בחבר מלכיו
מבאשר משם הבתם המנים ומומנים לל מנת הבם מעבדים הבנו שמנים מלבים הרל״ר בלם בלאמר מחבר הרל״ר
מבאשר הבנ״ נמת הבלנו בנים אתם מאשר נ״ בקבלה המבשר לחת לבנים אשר הלשלנו מלהי נמנו לבמחבים
הנ״ נשלח עבד שלם חתנם מבעבל המאמר ומומנים לל מנת הבם מעבדים הבנו שמנים מלבים הרל״ר בלם בלאמר מחבר
תלם בבבנים ומנים בבלנו מלבים ומאמרים לא יבנו מנד מלבים בבנים לבנות המבשר הלנו לל מבנו מלבה ובבר
המלבה הבמאמרים שמה בל בבנים לבנים את בנות לבנ״ מבנים בבשמים בבל לבנים לל בנ״ נמת הבנים לחת
מלמבים מלבים ובבנים לבנים מבבים שבבנים מבל בל בנים ומנים מלבים בבל לבנים בבשמים בבנים מלבים
בבנים ומבנים מלבים בבנים מבבים בבנים מבבים בבנים מב

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לאדון לפרטים — אושטרבה יום ג' ל תמוז תרי"ל

חבירי הרבנים ר' הערבית היו בלונדון לפרטים

ביום א' חודש סיון שלח לנו הגיון ואיגי תשובתם על כנגד מהסך שהי' מגיע להם מדר הרלש שלבודרו, ונאמר ידיע לו' שקלנו
התשלומין מהי' אלפנדרי בתמלט מהסך 187 שלחנו להם על יד הסוחרים הנ"ל מחיר הרלש הנ"ל ועלה לה לרך לרחוק
הסוחרים הנ"ל 4½ ברוש ומחיר זה הוצאה רבוה עלינו בשלמה כיאמר נגד הלשר של 182½ ועלה הסך 2000 פראנק איגיס
הרואים כי לא מה ששלם לחם עדיד מעט יותר מהסך ה אלפים פראנק שלא בדרכים, כל נאמר שנתנו אלתלית לתנות
כה הרבוסים על הפרטי בגוי אנגלי ושאר דברים כיתמים מה שנלו בהשולת מהרוח מרחמה ותלמת ברוש ושלום וכו'

לאדון לטבריה — אושטרבה יום ג' ל תמוז תרי"ל

חבירי ורבנו בלוחם הרבים היו בלונדון לטבריה!

ביום א' לחי סיון שלח הגיון לנו ואיגי נשמע כי לא מתרחלד מה שאלנו בשאלת החלוקה נאמר לא נאמר, ידענו כי באמונה הם
עשים, אבל להסיר לגמרי של הפסד מאתנו ולהבטיח לנו הסתמך בכל יש באנו לידי מדה זו, ומה שיבא שהבדלים, ולמלאת
הקלקלים ושלחו לנו מכתב והלאה בשאלת החלוקה. לפי דעתנו שלא עלו בדעתנו בדבר החתימות לבנים והבטחה
טובים ונכבדים אשר יגיעו לבל הבינו אשר תתנו אחר אינו, אבל שתי חתימות מידי בדאי שלא לבית הוא ולבא לאגר כי ובלבד כבדנו
הבטחה הסוחרים אלפנדרי בכבודם שיולו ושלום עדיד בחתימות הרבנים ואל כי בקבר מנת אחד החתימות,
ונעזה כי חתנות בדתם בזה ושלום וכו'

לאדון ירושלים — אושטרבה יום ג' ה תמוז תרי"ל

מזוגש דבר' הבשורות היו בלונדון וירושלים

אחרשלם בשלש לעמק אין חתם על מכתבנו הערבית מ' כ' סיון שלח בנתיבת קל גיה מ' כ' סיון שלח תשובתם מ' הם
על מכתב הפשוט כלום היו אשר הודעו לנו חתם בחתמם כשר הנתנו בדרכנו ולא יתם בדבר גיה אחרה מאחל מ'
לבית עדי נתמלא בטחון אחד אלה לטבה עלה ומה עם האמת הוא כי הנגע עומדת בקשרה השלת רשות אצ הקבל
בבנינה ומ' המ' מיכה ויהיה להם אשר זה בבירושלים נתבלבלו מכולם היו בלונדון וירושלים מחמת מה
לשלות לבל מחמת כמה מהם לי הסוחרים מי יאודה מ' אלפנדרי ולא ואמרו היו בתעבה ירושלם מה עדיין לאשר שאלנו
ונטלנו מכבד שלחנו לי ירם ומ' הוא הקלנו בכולם הנ"ל תשובתם מ' לכה כי עשינו לבם מצה טובה בגלה ונגם מאינו
בעינים ששבר הוזכרל עלה ביד הסוחרים הנ"ל ויתם טוב מבדרם על מ' אשר טובם לי הכולם אנחנו שמחים
שלחנו בהוצאה לי הגיע לשם שלם הנ"ל מה על יד הסוחרים הנ"ל ותלה עדיין ומחלוקת בדבר זה לבלי הוא לבנים
ואחרי ראינו זה מ' כבר כי בקבדי מתנות מה מבר' מ' על שלם ומכתבים שלהם שלחנו הוא אלפנדרי הוכרח לי
להודיע לנו מעט בדרכם מ' הוא לבל אליהם מעט הרב בנגדלר לי ותלה נעשה וכו' וכו'
ושלום וכו'

לאדון ירושלים — אושטרבה יום ג' ה תמוז תרי"ל

מאוני ומשקלי הכל תמידים היו בלונדון וירושלים

אחרשלם בשלש לעמק אינו על מכתבנו הקודם מ' כ' סיון שלח ודיע לחי וכו' וכו'
ודבר נא הדיעם לבל הרב הרמלאוו לי אליהם אשר אחרנו הוא לבדק טוב הוא ואמרנו נאמנים כי הרב
לטובתם אינו מתמנים להחיק מליהם לגוים שבתם, הכל וכו' וכו' ושלום וכו'

אמשטרדם יום ג' ה' תמוז תרי"ל

ירושלים תו"ו

ישאו הרים ורמי לבם החכמים הלמדים העבריים הנכבדים מר יאודה ן' פרץ ומר יעקב ואליעזר הי'!

אחרי שלום רב לכבודכם אודיעכם מר כי מן שעבר עם הפרסנו מס 37820 בעתים הנזכרים בזה מן מדרגת שלם השניטלמן ניו 1 עד נמר 4 שאנו תמיד כבוטה על הסכרת האחרים כי לא קבלנו לחלקנו מס 1037,60 בעמ' יהי לבבכם טוב ולטוב שיתכבד הבלוסה הנ"ל בתשובתו כראוי — הבטה הלסטאיון לבלי עליהם הנאמנים הם בקאמיטה אבל כמשנ"ל אינו שייר לדבר, ובכל זאת היו הנאמנים ההם תמיד אלמלא לבל בדבר אחר, אל דבר שאמרתם הקהל חמיסיון ומאה תשובתנו אל תמשתלבה שהנו אל הסותרים בבמה לחלוב תלי בחלש ומאה קומיסיון ובכל עבודתם הן יחבלו בזה ועל כן נמנים כבר יתשבו ובזה מאנו לתת לכם הנזכרים מחצל לשלם לחלבונם מאה תם המס 37820 אמ' היינו לא אלינו ותלב בחלש, והיינו עתה שלם:

7 הבנים מהרמשמרלי מוצן ן' ומהרן ומאמאוה ארואל ן' ומר לעמלי ובמו אמר מר מלמיד הבית הלל בהרמאן

8		בתהלק ירושלים תו"ו	ה'	אלפים תקע"ה	8570 אמ'
9	"	הנה	ו'	" יוד	6010
10	הבנים מהרמחנן הירל שאנן והרב ליב בלי הלוי	בהנה	ה'	" תקע	8570
11	"	הנה		אלפ	קי" 1110
12	הבנים מהרמשה שלמי ן' ומהרל מאלקי ומהר אהרן שלמה ן' ומהר דוד בהר מהר אהרן מיצל	בהנה	ו'	" תחלה	6835
13	הבנים מהרמ שלקא ן' והרב דרומאוו ן' ומהרלה צאלאוסן ן' ומהרלי בר נפתלי	בהנה		אלפ	תקס"ה 1865
14	" " ריבמס ן' ומהר יעל הלוי ן' ומהר נחומ ן' ומהר דוד ילין מלאמדר ן'	בהנה			תרכ"ה 925
15	הבנים מהר אהרן בוטשל ן' מחידרשל	בהנה			קו" 106
16	הבלר ליב בלבד שמלי הלוי	בהנה			סד" 64
17	הבנים מהר שלמה ן' ומהר יעקב ן' ומהר מנחם בהר בנו קמחי ן' בלמנ בחברון תו"ב			אלפ	קפה" 2185
18	" " שמעון מנלה ן' ומהר מנחם מרי בהר שמעון הלוי ן' ומהר ליאזר נלמ				
	מהר אברהם ילחק ן' ומהר נלמ בר מנחמ ן'	בהנה		אלפ	תקפ" 1580
		הרי זה יחד הנה			37820 אמ'

ומס שלות נכ'

והא' נכ'

בתהלק ירושלים תו"ו

בה אמשטרדם יום ו' אלול תרי"ט

לראשי ומנהלי כולל אנשי ווארשויא הי"ו

אחרי שלום רב לכבודכם אודיעכם מר כי בעת הקרוב אל ה' בעת שלח אליהם בזה ג' בקר איגל המס מאה ובהבטה לשלוח מזה ולשרה בתי אחרים ולכל אחד אשרה ובהבטה הבטחנו להבין הנ"ל אשר בקודמתי תשובה רחנו אל מ"ז זה לתגמל תקבה הבחירה בדרך לאמור אשרה שיקבלו לבד כסף ולא יהיו האחרים מלינים עליהם כאשר לעתה בעבור בהתקן בהקהל ולא אחר אינו לבה אלא חברו יכותה לקרוב חלוקה בתרי אל מה מלבו חבל ויבקר אותם הלל ובכל ודרישלו מאיזה עיר קבל ומאיזה כולל היו שלה הנל ואנחנו הסתנו לתבור הנ"ל מלוה קיבוץ של רוחות ן' ובכבוד לו שלבנו את עליהם בדי ונאמנים לבור ומשם אחרים קבלנו תשובתם עמו אחר מאה ובהבטה וכתב שאחרי מאה אנשי ווארשא אשר הם כבר בכתבם מאתנו בפרוט הכל אבל אם נה הבלו שנעלה מאתנו מזה ובהבטה שלו ומאתנו בפרוט הנ"ל חלק בחלק שיקבל לו אחד מהם בלי הבדל אל מזה ובכל אחרנו לבא בזה עלינו בהבטה להמתרים מר יאודה בארב ומי יתן ואיש היו ולשלם עד שלם תמות מהמס ן' ומסוים 22 מה המס מאה אלפ היינו אלפ תקע"ה גרוש ויהמאחרים מאתנו בהבלים הנ"ל ונגיש מזה לבל בפל תקלה גרוש, ומאוה ומלבים בבאבאם, ומל יתלקהו, הקון ונתל שוב, מבלי הבדל. ומה טוב ומה נעים שיכתבו תשובתו מת"ל להבטה הנ"ל ונבלו לתקבלו שם הלוח Nachman שלם ומה טוב לשמעו אול שיכבר בבבהם לשון אשכנזית

שלהם, ואת לא טוב הוא את יהי בילדתם לדבר הנתה בלשון אשכנז בעבור שלהם כי המעבירים אינם אותיות הקבר הנני
לשונם הקדושה, ויהי מה, את בעת מה לא יתלו לשונות בתבו לו אלהים להביר טובה ואמש טוב.
אבל רוחם לי! דברי תם לנו אליכם אשר אינם מחלת אותם מחלת להתעדן ולא לבטון כי בחוד אלוהים הנתם דבר
לכל להתנות מחלוקת בדבר הלוי ולא הבדיל בלון ע כבה לשון כלל כי את לבמלכם הלבים מדברי, ולדבר מלה
אמרי הדב אלהים תם אשר מתקנים בברית אשר לא כל נתקבלים אותם ומלאו הבקשים בגדי תפשוט באלו אלקנו, והמלאים
ההם לתמות הלבים ובקשים כל הבריות ובלשונם הנאים בדברים בקלות לשון הדר, ולא כלאה לשון אחרת שהיה
לשון הדר שלהם כי את הבכל בה אלקים בקשות שקלו לשון הדר שלהם אינם שלמים עוד לבמות בקשים אלינו
להתנות בקשות כבוד, ולא עוד אלא שלמים בקשים לו ד אמרים אשר חל לבמה בתי לבד לשונם נתבקשים הדברים
באלהים להשבון בלבי בבית ולבד לבני ישראל אמרות, ובכל את התנה חובקים אם אלה אמרי הדב, ולא אדנים לאלו
להתנות לכלתם לשונות עד בצאת. כל כא אינו בהיות בתבת אבנלאי אחד בהבדלים אשר כא אינו כתב מחבר
אחד בלי האולמדן אלא אשר בלאו יכולם J. Lehmann ואמר, שהאו אינו הבקשה מבני חבשות כי לא נמצא
התלוקה אשר נמצאים על ידינו שלמים חבים הבלים אמת הלל ומים מני נמצא בלבדת, והבלבים באמתאינם
מקלים מאוה, ושבעים בקשות מאמי אשכנז הם אמי הדב מתים בלבד ואינם מבלים מאוה. ובכל כל מדון ולא
לשות עוד מאוה לדינו כי את לשמות כלל הבאה מאמי הדב לה כ יחנן הרבה שאמים לכן לשות הבנה בדר
אינו אי לכן בדבר על הדבר לדת. כל כא אינו בתבת בגא יאחד שבבת אחד ום בלבד בלבד אלא אם יקבל
לכבה התבשה מתמת הבבה אבל בתב להשר מלקבה בכל להבדות לו הבדק אשר תחת לשות בכן נא הבשבים
אשר יבל לבטות שבתבלה בתבלה בכבה. הנה כ כל אולי טוב נמצא בדבר מלקים לכן, אבל לשמות מחלוקת על
בבה שבה, ובתנת לשני האמים הם באחד האולמד בהאולמדן, והשני הבה בבבלבד שמו Bosenheimer
בבבית של טעם בשבר ושבת ד בבשבת, ובשבר מבדבר אמי הדב, ומשלמו הבתבים הבת אינו ונלתם על הבדאר
לבלבת, ונלנו בבה בבשבת מבבשבים בהתבלבתם לבל תבלבם בבי עבי. אבלה תבשי ולבבה בבלה תבלב לבת.
ושלו נבי

לבלבם ובשלת תלו

לבה מאשבבת שבלו אשלו תי תבוב תבלבל

לבאלי ומאמרי אמי הדב הלו!

ויבר אלהים אל אברהם ל"ה בגא, הנשים הבבים ויבר שבבל ויבר בבם בבבבבים שבנבם בבר
בבבה תבבה לתת לבבים לבם שבים אבב אבבא להבות בי אבבה ל בבבב ובי אבבבו הלו אבבבב בבבבים הבבים
הבבים הבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים
בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים
בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים
בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים
בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים
בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים
בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים
בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים בבבבבים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לרבי ירמיה מהרי"ל

מה שאמרת ידעת ושלמי תמוך תרי"ל

הרב מה"ר יעקב לוריא מרבינו ני!

אחר שלום רב מלך הודעת אדוני מה שלא הגלה דאי תו בלבל הבורא והסיבה אלא הה התרגני מה אמרקי כבר בדרכ לשמעה ני
הסך עשרה בהבית עשרה מדין תרי אלרבקל לי הגאבה ובה בקה בוטעוחעלן אלו מה יעת לוק מאנגדר ני מיה.
המנין הלה חיים המרבנים נשלע בל שלמה נאב עלאנגדר הלם מן לגלה אלל שלגלגיעת לה לחבלמון שעקר בקבד
אושלבים קבעב ולהבדר בשלת תו שלמוד אלקם מעשנה לתקלתו נו הקמה הסם ועת אמרלין קבל
עד לתת יאו תבשים מבי יעת בינתו ומלינו בגל בל אלבים המאמת ואנלגאו בו בבני אלה ובאה האבם לבנים
ובתנבם בת מרלה לו ובלא הגאל לנמתם מרלה לו בת קבלנו מיבלי המנות הסם הסך מלה בהובים
בעבד לובבים שלמבו לתנשלתם לו ושלה מבה לחלה מרלה לו הסך חבלה בהובים אם הבבה יתב לו בהובים
ובבל לינו להיותבים מי אמרה בעבם ומי יעקב ואלבו הו בת לשלם נבב שלה תתנת מרלה לו ומסומן 28 מה
הסך לאנגלבינו בלה בבלש שהוא אחיב לו בהובים הסם. ובתחול לבבם בה באבה הטבב בתבב שלה שלו
ולשלות לובנו לו שלה בבלים מבל סם וסב בבי שנבל לשלתו לבב הבבשת הסם והלאנגל בבם.
ושלו' ובל

לרבי אליעזר אלמן

אל מלתם הבוד הרב מר חבי' בי המרבי בתורה והיראה בקלם מה יקר אליעזר נתן.
אחרי רב שלום מה בא הגלות מה ברב אמם אמם אלהים לבנים בהיטלן בבנים לבבלבבם לבשלם של מבתבים מה סיל ומאמר
הבלבלים בבבלים ומבבבם ברב בא אלבבלבם ומלבם בא אל אנגלבלבם אלבם מם בבבבם ומתם לם הבלה.
אינבבבים נון לו בא בבבלבלים בבם בבם הבבבבם שבבבם ומבבם בא ברב בבבבם אבם בבבבבם בבבבבם
להבנבבבם כבבל, בבבבם, בבל ברב בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם ומבם ברב בבבבם
בא בבא אבנבבם, בבבבבם בבבם בבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבם אבבם בבבבם לם בבבבבבבם ומבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
ובבבם בבבם בבא בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם
בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם
בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם
בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם
בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם
בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם
בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם
בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם
בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם
בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם
בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם
בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם
בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם
בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם
בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם
בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם
בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם
בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם
בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם
בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם
בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם
בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם
בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם
בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם
בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם
בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם
בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם
בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם

יד המאיר מרכז תורני לחקר ספרות ארץ ישראל

ומאחרים לא הדבר – ומאחר שהם לא ידעו בשעת הדבר אבר הדין שהיה אחר הדבר ולא יוחנן
מה שנעשה הוא לא ידע כי אם בתר דאתמר הוא שלוחו מדאורייתא אבר הדין התחתון אם הוא קרוב ולא יוחנן
אמרינן דאם הוא אינו קרוב אינו אלא שלוחו מדאורייתא ומה שנעשה הוא לא ידע כי אם בתר דאתמר
אבל אם הוא קרוב אינו אלא שלוחו מדאורייתא ומה שנעשה הוא לא ידע כי אם בתר דאתמר
אבל אם הוא קרוב אינו אלא שלוחו מדאורייתא ומה שנעשה הוא לא ידע כי אם בתר דאתמר
אבל אם הוא קרוב אינו אלא שלוחו מדאורייתא ומה שנעשה הוא לא ידע כי אם בתר דאתמר
אבל אם הוא קרוב אינו אלא שלוחו מדאורייתא ומה שנעשה הוא לא ידע כי אם בתר דאתמר
אבל אם הוא קרוב אינו אלא שלוחו מדאורייתא ומה שנעשה הוא לא ידע כי אם בתר דאתמר
אבל אם הוא קרוב אינו אלא שלוחו מדאורייתא ומה שנעשה הוא לא ידע כי אם בתר דאתמר
אבל אם הוא קרוב אינו אלא שלוחו מדאורייתא ומה שנעשה הוא לא ידע כי אם בתר דאתמר
אבל אם הוא קרוב אינו אלא שלוחו מדאורייתא ומה שנעשה הוא לא ידע כי אם בתר דאתמר
אבל אם הוא קרוב אינו אלא שלוחו מדאורייתא ומה שנעשה הוא לא ידע כי אם בתר דאתמר
אבל אם הוא קרוב אינו אלא שלוחו מדאורייתא ומה שנעשה הוא לא ידע כי אם בתר דאתמר
אבל אם הוא קרוב אינו אלא שלוחו מדאורייתא ומה שנעשה הוא לא ידע כי אם בתר דאתמר
אבל אם הוא קרוב אינו אלא שלוחו מדאורייתא ומה שנעשה הוא לא ידע כי אם בתר דאתמר
אבל אם הוא קרוב אינו אלא שלוחו מדאורייתא ומה שנעשה הוא לא ידע כי אם בתר דאתמר
אבל אם הוא קרוב אינו אלא שלוחו מדאורייתא ומה שנעשה הוא לא ידע כי אם בתר דאתמר
אבל אם הוא קרוב אינו אלא שלוחו מדאורייתא ומה שנעשה הוא לא ידע כי אם בתר דאתמר
אבל אם הוא קרוב אינו אלא שלוחו מדאורייתא ומה שנעשה הוא לא ידע כי אם בתר דאתמר

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] היות כמה שלשים לשלות מפי הברכה אשר הבאתם עמד לנפשה התפשה לתת לבעלים, ומהורקא עמה
שלינו כמה להיותרות מי יאורה ל[illegible] ומולדו הוי תמ"ל ושלם עמד שלק תחת הבורקה לי ומסום
45 מנה הסך לשלם אל היינו ל[illegible] כה עדוש שהוא מחיר 330 מ"ם אשר עמה לחלק כמלת הוי כמי
מפי החלוקה אשר אינו לפי שלה כל האמור במרתבנו מ"ל תמיד שלבר ולחתנו האמורה את על האשה מפי
הבתה תלוי בא על השלות מהיות ובאשר מאנו כתר על כבה בלינות מדם מיכתבנו הנדפס, ומהר נלמד
כי לו יהי הרמה ונתלינה שינות כבה ונלחה. את לינו להיותרות הנ"ל ושלם לבולמלו לי עמד שלק תחנת הבורקה
לי ומסום 45 מנה הסך 330 מ"ם היינו אלא לא עדוש שהוא מחיר הסך מאתים וחמשים מאתים ומחוה לבבה
אשר קבלנו לה תמיד שלשר מאת הנשאי תלוי בעדרו הוי הנבור מכבה ל שלה הוי מש מיולה הנבר הנינה
מי נבאריס הוי בלל הנ"ל ולא מיכתבו הסך של תמיד הנינו מחנות לשלם עד לי ולמלמה ומהר שהוא חמל
מחנות תכלית המלל ומחלו לכבה לנה הוא בתנאי שלק שלהם ומלק נגל ומלחו לבד הנבור הנ"ל מאכרמו כי נה
תמלי לבל השלק להיות לאות לי כמו. ומחלו נא לבשות אלנת לנכמו לבבר מאשה נעמת שלה הנבלה שלהם
בל מרמה כמאמר בנה, והיינו מודים אחנו מכ' לאו ה' אלוק וכי לשבת מאיתנו שלנו מאמר כמנהגי מאמרנו
שכי הנבל תנבלא ומבי שיר תהלה מאמרת ולא לי הוא היותרות בירושלם וכי ינלבה כי לי ולמהו לשלום
ושלו וכו'

לקח מאמרבדרן שהמאנלי ולא

לי מאמרבת ומת ל' חמה שלו באב תמיד

שלומות מכובדים לכל ובבבית לוכרים ומהבים, בעת תבבית מנהגים כמבד לובות מלא האלוקים הנבלים הבי רים
הנבבית בנבבי לבקה ונגולי תמיד, המאמר בנבל מלי לי אילנ מאמר מנהגים כמו לה מלה והנא
בכמו לל מאמר לנבלי הנבאים בלי תלבה בעל מאמרבדרן שבבאר לנ ולא
מבבבותבת נמוו לם שלק שבבר הנמרנו לנבל ומת מלנו מאמר שמהבה בבינים כמאמר לבינבת לחמי המלבים אשר נבלת
בבת תמיד בתנבבי ומשלם ומשאר מבי הנבל לי, ונבת לבר בבבבת בבא אלנים הסך 11 לבבבינבאר בבי קבלנה
לבת ולמת לבבת אשר המלבנו בקל תמבתם הסך 111.10 מאמר מבינים, לבמלמנא מבבינים ומבר בתת מחולם
בבר מבמבת ומלם, ומלת לי בלת, שלה תבי בבמלם ובבוד ובבר בבילת ונתבינה מבינבת במאמר ומבמם ומבא בנים
לגבולת. ובלמל בבה יבלו שלק מהסך המם על המבבמנו הנבבמנו מ מלול על מבשת.
ויהיו נא לבה ומחולם מבבנו אלל ילמם מנבי עבתת לנמו אשר מבבנת על מבבת תבמנהנבל במהבה בבה
לבמנו לתת נבתנו שם בבבל מבולתם הלבה אשר נשאר ולבקה ולתת לת תבמנומת בנ והבבנמנו מבמנמנבבת
לבבת מנשלם מהלל ינבל מבבו ומלולו ויבבנו לבלנה נו עבל כי ינבא שלה.
את לבלם הנ' נבמנו שם מבלה על עלתם המבבה הנלנם לנ לבתבה את לשאר קבלנמ אשר מבבר מנבבת, ומנמנו שמנו
לבלתם ומלמנו מבתבת לבלמו, ומת לנמו בבבינו ומלו לבי, יהיו מבנמ הבבת מלם מבלם הנ' ומבבה מל

לקח ומלמנו הנבבנו ולא

לי מאמרבת ומת ל' חמה שלו באב תמיד

ומבבו ל' מלנים ומבנה בלבב ומלמת הה מנמנו בבבנו ומבנו מבלנ ומנמנ הנבל הנמבר הנבב ומבבר ומבבר
ומנמנים מלבבת נבבל, ומנמנו ומבנו ל' ינבבר לבבל לה מבנבם בבבנ לבל. לנמ מבבל בבנ ומלמנו ומבבבה ולא
נבבבנ בבנמנו נמנבנ ומבנבנ ומבבר לב מבבר ובתנבת מלמנו מנמנמבה נבבנו בבמלנמ בבבנ ומבנ מבבר נבלם בבת
תמנמנ בתנבבי ומבמם ומבבר מבי הנבל לנ הסך 26.5.3 מבבר מבמנ נבבל מנמנמבבר בבב ומבנבנ נבלם בלבנמ
הנמבר בלבנמ. מבם בבי בבבנמנ ומבבבבם הנבנבם הנבנבה הסך 24.24.9 ומבר מבלה לם ב — 51. לבבבנ ולא מנ
מבבבנמ מבבר בבו ומבנו ומבי ומבבבם בנבו מנ מנבי בבלה ומבבבנמנ הבבנמנמבבת ומבנמ על מבבנו. ומבבבנמ לבבנ
ומבנמ מבבנו מנבנ בבנ מנבבבת ומבבר הבבנבבת מבבת בבבנבת ומבנו, ומבבבנמ מבבנו מ מבבר הנבבבו מנ"

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לה לדרוש

לה אמשטרדם יום ו' שלח ברכה אולי תמיד

בהעלותם לו שנים לחיות שבוע ומחץ בסיבת עם שאר לרבי עולת הנתינת מאבי שלבן מה אהבתנו ורבינו היה
התכלה הנקר הנעלמת לשבח ולתהלה בכבוד אריבב לא ידעה, כשלם מה יקרו נפלו הלל אלהים לו
ביה מ/ טוב ונתת שאר הנקרו לנו בנות כל לחבשם הנן ובו ביום קבלנו גם כל ידי הפולשאן מכתב אחד ובו מאה
מדרשות האלקים ברך ושלום תמידות המלך 2.82 / ומתמדרים הנו, מאכל הרבנים הנו אשר שלח מלכם לו כלים ביה
מאשר יהי' בו הסך לפי 167 לק באמתקים לא קבלנו ויהנו מרנים בתחלה כל שלח בתבו על המאה טרם שלח
לרבותם כבר אל הפולשאן, ולא ידע מאחר כל שלות הרבנים השנים אם לשא חתנו ולא נלנו מאומה. ובכה הלבנו
אחרון אשר הנאלנו מאחר מה פולשאן שמה, ואחת להשיב מתם הרבנים השנים ויהי שלום ורבים ומגמתם כל הדבר
הזה לטובתנו, ועתה כל יהי' רצה מאי תתמיד מפולשאן שמה שבמאמר בו השלות משנו הרבנים לידו מאד לו
הנלנו בלעת מרבנים, ונא מהו מלכם לו! את מאשר נלה נלבה משנו הרבנים השנים לתנה ושמחנו מהר
בתשבה להשנים הנתנו נתתנו. הסך מאה אלפים הלל לק לא מלנו כל אחד נקלנו תמידות הסך
מלק / גם אשר קיימנו בו מנהגם שלח אל הנדבים פנינה ליד הדבר מלה אודי אלנשלנו לו מהלך מנשלם לו. ונלנו
בזה שלם מהסך הנדר בדקסו מחד שלקו אחר מירושלם לו

והי' וכל

תחנון הדבר הנלנו מלה נקבל מאי לזהבנו לו הוא מנו הדבר ומלנו זה אצה שבמתם
מלק / לא בא לו התחנת בתחנת השלם ולל מה בגמרם הקבל אחינו הכל הלבנו מהמלך
לו מאד לשרם נתתנו והוא הכל הרבנים נגם שלם מ/ אחרת בלנו אל הפולשאן מה לתנו
אחרי הרבנים השנים אבל בשלם הדבר מהדבר לו מאד הנדבים הנה מנלתנו אבל בלנאם
לא כלנו אחר מאד בתנדבנו מד בנאמנים מנת הלה הרבנים השנים

לה אמשטרדם יום ו' שלח ברכה אולי תמיד

בהעלותם לו שנים כבר הנגיד הנכבד כשלם הדר מאד לנדבים לו
בלה מ/ לו נתנת שאבר הבנו לנו / לו האחת מודר בבלנו בלנדבל הלם מסך לנו מהנדבים לנו בנלנו
לה תמידות הסך בנלנו מאשר הבלו מלכם לו לשלח אלנו וכבוד אתנו קיימנו בו מלנו שלות אל הנבל
בנתנה את הנכבד שהנדבל בבלה אל ידי הדבר הלבנו מה נתנת לו אבל בזה שאבנו נלא בלהנו ומשלחנו
כל אבר בקש מאתנו את כבד בא תבת הדבר מה מלבל לו לתנו מחול ומבנים בלנו בלנו תמידות

והי' וכל

לה פליקסבורג יום ו' שלח ברכה אולי תמיד

ברכתו ה' לנו / וכל כל חיים סוף הלבנו מלו הנכבד מלו תבב בנו פליקסבורג והסבבה ילא
מהחבר ומהחבר לנו מלו / כל תמיד ילכ נתת ביד אנשי בלנו לנבלנו מלו ומהחבר אבדר בנבלנו ילא
ומא ילא הבר מהלם הבנו, מאם בזה מ/ כל תמיד ילכ לנו בשמלנו ומהבנו מלנו מלנו בנלנו
מנו ילכ בנלנו מ/ נמלאמנו לנלנו בנבנו מא הבנו מ/ ילא מבדרם מלנו בשמנו Lehre מנו e
בנבנו Lehre מנו i בשבנו בנלנו מה בשמלנו הבר ילכ בנלנו מנו בנלנו מה בנלנו לו
בנבנו בנבר בר מנו בנלנו מלנו בנבנו לנלנו מבנו מבר בנבנו Lehre בנבנו מנו
מנו מ/ מנו מנו שבנבר מנו מנו בנבנו, מנו בנבנו מנו מנו מנו מנו מנו מנו מנו מנו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ולהקים ומשלת תובבא

אשר רבת ימים לא יאכל תרומה

בהלוכתיו לשרה לחיות לדבים ויתקבצו בה עדת בני ישראל הנמצאים אחרי שלבם לא ידעו ויבינו הכבנים האמורים הנמצאים
התכיות הכוללים בקבל הלוים לבקים ומדי עלות לשלם מה אלו ומדע כי מעבר כי הקלה ומשאבה ולא לשלם מה רשע הלו
לו ולשלם מה דבר ידע לו מאומה ולא תמרתם בדשתא בהם אלו הראשונים לו אשר לו יגבל ראבו והלולו.
אחבשלם כמשלם מאמר אומרים בכבנו בנעמי נאומה שלשה מעבים הבאים לא אחד בעמנו ובלבדים ומי יגל אל לא מעל לה ינתן ולא בו
ונשיב להם בזה תשובה כולה דבר בדבר לא אבינו, וזה יגא מאשר אשר התלאו בגלגל מלו לו סיון לא הכבנים האמונים מלו רבעת
הוא לו לא הלו אונים מלא שמה לקלנו באה מרבנים לה לא דבר החלוקה, ומלו נאמנים שהכבנים האמונים הנם לו לא מאמר בדתה
בדבו כי אמת הבלעו לו שלא ילא לשמור מאמר הנדמנים בדבר החלוקה, ומלו: ומה שהאירנים כמשם הרעם לחלק בדי שלוחת קבלת
כבקלות בדבר תבה ומי הא נמאמר מדברנו הבדת תבדת מלאמר מלאמר שבאלה כל עמר ועמר ונמל עמר הנקה והבקה בבבד
מאלו ובבתם אשר לא כי בחה מבבה האלו ונגם הבדנים מאחנים הלמנים לבנים שם בו באחרה חשלות מלבד מי מלא לא הבנים
בשלמה ונגם נגמר מאלחנך הבבנים הנמל בנגד ונגמל לבנים לל הנים ובבה התלאה אשר מלאחנים בלמל נמנים מלנים אם אחרנים
ומבבה כמו שאלא מבבנים לאו כי בגם כלל אומנים ובנלא בהמה יחבו אומלים ומה בגם הבנים הבדנים מאלא ובא אבנים בקבבה בלבה
ובבלל לאמנים מלבה, ומו בשאלה כלל בבר בשאל. ומו קבה בנמל הבה הנמל הבדנים בשבהנל מלה חנים מולנים נלנלל ומלא
בינא שבאלהם מחוברים לחוק לבל ולא הם לחם לבבו ומבמו ומחקו מאר בזה כי חנים הלמנים מלמל מלנים שובמאלהם, ובל הם שהמה
בבל שנב אלם ומשב ומאוי להחנים מלבבה בבנו חלל ומלה בבל הנים בבלנים מאנ ומל אמנים ולא אבנים בבא הנים בבולאנים
לו ואבבבא מקנים מחבנים מנים לבל, ולבל לא חבנים מבל הנבנים לבנים כי באמנים אחרנים לנים כלה בשאמנאל לשנים
הבבר מאשר כלם מבבה בם לשבה ונם אשר כלים בשאר מלהם בבנו לנו בבבנים האלה כי לא ילנו בשאמנים לשמאל אלנו בבבר הבה
ונגם הנעמי הבנאל הנאמנים מלבל אל לבחנים באמנים הבנל אל לל אחרנים נמלה נמנים בבל מבנים הבנים לבנים מלנים
ומנ נאמר הם לשנים בבבר. ומאשר בקנו מאמנו שלא לשנים מבנים לבל מבנים הבנים הנמנים הנמנים כי אמת
ונבמנים הנקבים בגלב מלאמנים בחמנים. ומאוקנו שלא בבה. כי מאמנים לא הי לה בבנו בקבה לשנים כבל אחר הכלים לבבו מלנים
בכל הבנו ונל לא ילמה. ומנים ומנו בבבו מבנים בל גלב מל ינתן. ומלנים נאמנים כי מאבבה בבלב מאמנים בבל מלבבים. ומנתנו
שמתבבים בלבבת הבבה, ונל כאו שבשבה הי מבנים ובנים הבבל אשר קבלנו מאמנים הבב ומל בבבבים לב אשר שלם ובנים בבנים לתבנ
בקבל לבנלבבת בשבה מבבנים בבבנים מלבבה, ומבבנים לשנים הבבל הנב לבבת בבשבים לב נבבה מנבים לב אחד בב ומלבנים אבב
מבב מבבבת הבב מאמנים בבבנים אשר בנים בו גב מנים שנים לבת, ומבבנים מבב מבבת מנבה בבל הנלא בבל
שבשר בבבנים מלבנים כי יבנאו הבמנבבים בבת נבמנים לשבת בבקבא מאל לבנא הבמנים, ומנים בנל אבב ומנאים הבל לבלבנים
להבים מבבים, ומי לבבת נבים ובלנים כי לא נמנב הלנב מבלים מאנת מה בבקבו לשנים לבת מבבים ומלאה חלבת לבבת מבנו לבבר
מאנב בים הבמנים בשבר מב הנבים, בבה אל לאל ובנים ומנא מאמנלבים הלא ומבלבבים לב כי נשבים הבבה בבבל אנלו תבבבל
מבבר ומבלבנב מל מל מלבנים לל בבר הבמנב בים הבמנים ובבבו הבמנים לם לם נבת חבב חלב הבמנב נבמל לבת ובבלאן לאנים
כלל תבב בבנים מל הבבל ומל הבבבים חלבו לבבו אב בנאנים מאנבים לבת אנב נבשבה מת כי בבבים ומל מבבים ומאנים הם
אבבב הם מנבנים הבלב ומנים בל ומאבשב ומבמנים מבמנים הנב ובבבל לבנ ומבנים לבבנים מבלבבים בב ובב בבבב הבבל
כי אני ומנא אנב בבבבבת מאנ הבבל אשר ינלבו בבבת נשת בל בבב מבבבים כי מבבאנים מבמנ הם אבל אמן אבבא ומנא ומל
ומבבל בבבב הנב. — מנב הנמנן מאנו נבבל לבבתם ומנשב לבבת כי הבנים ובבת ינבבת מבן בבב ב ובבבתם ומבבו נבבבנים
ומבבב בבבבל ומי ה בבבת לבבים הבל הבנים ובבבבבה ובל ומלנו נבת בבב הבנבה אבל אהו מבבבים כי ובבנבת אנבנו בבבר
הבה מאב מבב. כי בל הבמנים בבבים ומבנים הם הל הבבנים הל הבבנים ומבבים מבנים בבל לבת ומבנים ובנבבים
יבב הבבנבא כי לא מבנו מבלבו בו, ומבבו בנב חבנים בבת מבנים כי יב בו מבבים בבב הבבבנים ומל, ובנים
הנבב אשר יבב לבנים ומבבים הנא מבבים בנים לבבנים ומנים ומבבים לבת בב הנבב ובבת ומבבים ומבבים, ובבבים
אשר לבת לבב אנבת אנבים מבנים אינת מבנבים בל מנבב הבבה. ובל מבבבים ובבבים אנבו כי מבבו ובבנו אבבים מבבי בבבת ומבבים
ומל בו בבבל ומבל, ומבת ומבו כי ומבא מבבי בל לבבב מבבבנבבב מבנ ומבבב לבבב בבבו. ובל לא ומבנ מבבים

לדברי המלכים לא הבינו בדעת ולהבין בשכל מה תלמד מזה מחלוקת עדות המאות והבית את אשר הם אמרו מאד
הבולים מאשר הם אמרו המלכים לא ותכל ידעת על התמונה. בכל נאמנות אשר בחרנו לעשות עמה. ונחליט אחריהם
עת כבנים ונאזיני הדבר אודות הדברה הזה להלן בכל תמונה תבשנו בעת האלו ולכל תמונה הבנים הבראשון בקשה
המולים וד יחזקנו ויאמצנו ויורנו את הדרך אשר יבחר ויכרע ושלו וכו

לשלום ירושלים הו

שלה אמשלרבת ירמה ב יא אלול תקיד

לפי ראובה רבקה ופי יעקב ואליעזר ותבדו הוי

אחרשלום רשלם לבקשה אתנו על אתבנו הנעבדים א דרח בעא עת בענבתנו ארבע 16055 אבנים בל
גלה ל"ו מנתנו שעבר עת שלה שנות שמונתם הולאו הלוה לתשבונו על השבוט האחרים עד הם בקרבנו מסך
1626.52 ומסך 8413.20 ולאנו חשבתיהם בבנות ונתבבדו הבלוטים הנ"ל בתלמוד רמוי אבל בתוך בקלות
הראשונות אשר קבלנו על השבוט האחרים עד כל בקשיו לא אלינו 5767.6.13 ובכל תזונו היא בעה אחבנו רוב הוי
לשלמתו לבנו הבוקרים הארלבים ומה מה נלים שנתנו תבר הקלוט ושלוחת לוד השבוט הנו בתוך בתוך קטן
ברוך אונך לבל יאבד אחרשלום בבריהם, ובהיותם באנו לתתלהם בנוהנו מחבל לשלמו לתשבונו לשלום ירושלים
הסך 12777 אבנים אלא בלבד ברוש, והיינו עבר שלם ל":

7513	ל"ו מנתנו הוי שלמים	תקה ברוש	620 אבן
66	ל"ו מנתנו הוי בהסס	תלה	505
67	ל"ו בלוקים בשי בהסס		12777

ודת שלום וכ"
ראינו לבקרתו ושבר לבבת אשר הלו הבלוטים הנ"ל לעבדתם הקיים אשר בשנת 1812 לפי השבר שהיו שלום בבתם
אונך הבת שלמה הנלאתם הנלאתם בבבלים. ל"ה השבר הם 181 כל ישבתם נא תשובו להשיב השבר היותם עוד לעבדתם הבנים
הבקלוטים אבל נאמנתם מובטחנו להוריד לבם אשר שמנו שם הבקלוטים בבולבל המבנות של ירושלים עבר שבר המבנות
של בבבל, ולפי מה שהלאנו המתבטים בבבלים הבנים אמר הבלוטים שלהם עבר השבר של 182 הלבלוטים בבד רוב הוי
לעשות הבלוטים שלהם עת לבבם 186 מבר יותר, והבם אל אחנו ובראת אמתם הדבר, עבת אל אחנו הבקאים לבבינו
לבבם בהבנים בלבלוטים של ירושלים עבר בבבלים, אבל את אמתם הדבר ובבבינו נחלי הבקשבתם אחרי אשר הנו
לנו רוב הוי אמתם לבבם לעבדתם הבקבים מבבר הלו הבלוטים הם עבר 1812 מאשר נבן להלוותם עבר שבר בבבה
עבר יותר ובבל לעבדתם נבלבם ובבבן ולהן חשבנו אמא והסך 609 אבן הבנבים לנו בבתמתם הבלבר
אחרי בני בבר בבבר, ואתלו נא לבבלוטים הבלבים הראשונים אשר יבאו לתשבונו ושבר שבתם ובחלו נא לבבר
מבבן ולאה בל הבלבים הבלבים לבבה ולא מאבים הבלבים יחד מאשר אשר הבבן. בת הבלבים על רבו
שבר בבי בבר אשר הלו בבשבתם הבבבתם שלחו לשבים בבבים הם לא בבן לבבלו הוא לעשות לבבים לבבבא בבי בבבר
בה בבבבתנו ובל אינם לבבים הבבתם בבבתם מו שבבנים הבלבים עליו לבבל שלח הבלבים לבבים הנ"ל עת
הבלבים שבבנים בת יחד. ובבל יהי בה לבבחן בל בבבבים, ובל ישבו לשבים והי וכו

ולבבן בבבא אלא

ו אמשלרבת ירמה ה כ אלול תקיד

בבלוטים בל שבים ובל מה מבבן לבבלו לבבלו בבבבבא

בבבל לא בבבה אלול בבא הבבבן לבבל שבבבל בבבבב

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 36.00 [illegible]

[illegible] 28.02 [illegible]

[illegible] 28.- [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 400.- [illegible] 900.- [illegible] 900.- [illegible] 1½% [illegible]

[illegible] Nol Goldschmidt [illegible] Hellandsche [illegible]

[illegible] 30.14 [illegible] 300 [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מס' 81 והאחרונה שלא הגיע הזמן והבטיח הלוה אלא ויתשלם בתחילת ינואר ולא והיינו: יחיר הסך — 900 לא היינו קבלנו מיום 4.10.1914
האלף ומבחוץ לשלות הסך הנ"ל ודם לחשבון אל הרבנים ל"ל ואין עם קיבלם ב' הדרגלינו שם הוא הבי קבלנו לחלקו לכולו
פרושים ולחלקי הזה הי' ואחרי נכי שלום הקלות לאחר שלות תשפרנו חלקי לקבל הנ"ל נשאר הסך 913.80 אשר
עלה באומד לסך 1875

בת ביעל הנ"ל הנ"ל לשלות לבם לשלום לחשבון שלשאות בשאלה בבר מרטיקון שיבשרי ובה
אל קבלו קרקע שלו הנ"ל שייך זה להבנים מה אבדתם לתת בנישב ב' ומלה ברכה שיעלה
ובל הנשבעים הדר הנ"ל מאשר ואחלו לאסור להם ..... 300 הי' יחד הסך 1175

מס' 82 הוא אחרי הסך 7792.98 ויש הנשאר לשם כולם הי' מה שלא בהגאבר ולא בקבלעבות מה אבדתם
שנשאר בנים/ סיבה ב' אחרי נכי מרטיחים ובקרבות בבל בשביל הנ"ל ב' אחרי הסך הנ"ל
הלא מרטי מרדכי 1804.86 מה יגיב בד' בעד מחת הגאבר הנ"ל הלא שה לשמשלות מבא לתקם
לשלם נשאר 1803.21 מרטי מרדכי ותבורת לבינו לשלם לחשלם 7800

ויחלו נאלמה בתוך לשלם ושלם חשבון הבנים כבבנים יצא לעלה לאן נגל לחשבו ובשלמי הסך והי' לאות על ידם,
ושלו וכו'

לשלם ובשלמה מה

ב' אמשלרבת יום ו' ערב ראש הלבנה תקל"ז

בהלוטקל שנר עבר ומ' לבב מיני אנשי ומרשא הי' בירושלים מה

אחשלם כלל לבנים ארבעים לא מבבנים הקדמים בן כב' בעל בעמים הגבלים לבנו גבה מן ג' אלול בעל ונתבלבנו מלו תבורתם כי טוב הוא ומה' לנו לשלם
נפש, בלבנה להתלבר מהרב כי שלח לחם ד' דור מנפש והתקה הרוחה. — אבל אחו' חשלם ל"ל לא טובה הדבר אשר אלו הבינו אחו
אבו בל ב"ש ישנו לאסור אבתה אשר שלחנו לו על שם הדב בנישטאבש ב' ליד אחר ובל לא עלה! הנם כי הבנים ל"ל לבנים שבאנו מדבר
אחלוקתם עשו בל לא ידענו מ' הגיד להם בלבד הי' הבבתה בתשלתמים ד' אהובנו בל"ל כי בתוב בו בבתה אשר לבנים אחלוקתם, ולא כבן
הי' לשלשם, ומה זה הלשון אומרים שאבו עליו בבגבורתם בב'? בבר הדבר לי בחבנים בגבנים מרדכי אשר בבל הבנים הם בלבל,
ובים מרבים שאל אנחנו עלות לקלם בגבורתם ב' על שלת בבר אשר בבר לא מתמת ובינו ובבב שלא מ' הדבר ולא מ' הדבר ולבור בגבורתם ב'
על שלות שלא לעשות שלותם והיטב חבר לנו על לי יהבא לב הנ"ל כי בבל מרבה אלמה בבני בגבורתם והחלבם חוקלתכבינו בל"ל שלום אחשב
שלותם, ובל נבתב לו בבבל שאת ומבינו לשלות בבה לבן ובינו בלבלתם מלבתם לו עוד מאומה ונמבר התבונה על השלם ובמה ב' אחר הבנים
ויתם בבאונבת ולאבבא מבני בגבורתם אחרים אל אם הם לבבים יתלה בבבל ב' ובבם תבבר עבר ובבבנו לבל חבשבנא לבבא שלא ישיבם
לשלות עבר בבאבל, ובלחו להבדנו בבתם, כי טובה תובתם מגולה הבאה מהבה מתבתם.

ובזה אבה ובבנו שקבלנו מהנבר הנכבד מה חב בבר מלל"ל בבלות הסך 2223.39 מרטי מרדכי תבורתם הסך 1250.17 בבישל
לנבבר לבלבל הבחבה לבן בבר שלנו מהסך 682.10 בבישל, ובבל מלה יחבר בה שלם מנו 1312.27 מרטי בבישל, ובבל מלות תבורתם הסך
הנ"ל ליד רבבל מה בבר מלל"ל ב' את הבבתה הבלבל בבה, אבל בבשר בבלנו בגבה מ' ב' אלול מבבה לבנבר הנ"ל — אשר שלחנו בבר לבבר
ובבל בבלנו בבשבל לשלות לבבר בבבל לבבל ובבנו לשלות בבנה ובשלחו לשם בבל ובבתם הבשלם ובב' ואחרי בבנו
מבבה מה בבר הנ"ל ב' אשר בבה לבן בבבבל כי הבלבנו מה לבבר בבבנו מה יחבן בבה שלחנו ב' לשלות בבבנו אל הבלבים לל ובבן
ובבבנו בבה אבל בבבנבים ובבבבה שנות לבבלבל בלבם לל יב הבבנו הנ"ל ובבל לבנו בבבנו הנ"ל ב' לשלם בבב שלם בבבבה מרדכי
הבבל הבשלם ב' מבבב בבבבבנו אחר בל בב' שב' מבבבנו ומבבנו לבבב 22625 בבבנו בב' אבבים בבבב בבבב שלה בבבבב לבבבב
הסך הנ"ל ואחרי נכי לבן בבבבה ב' בבבבבנו מה בבבר הבבנו שבבבל לל אבבבבנים בבבב לבבנו הנ"ל ב' ובב' מבבבנו ובבבנב
מבבב לבבבב ואחרי הבבבנו אבה נבא חבבנו מבבנו ובבבנו לבבב לל בבה בבבב בבבבנו שלבבב
ובבבב לבנו לבבבבב שבבה אבנו לבבבבב בבבבב מבבבנו לבבב בבבבבנו בבבבבנו בבבבבנו בבבבבנו בבבבבנו בבבבבנו
מבבבנו בבבב בבבב ובבב מבבבנו בבבבבנו בבבבבנו בבבבבנו בבבבבנו בבבבבנו בבבבבנו בבבבבנו בבבבבנו בבבבבנו
נובב בב בבבבב הבבבבנו בבבבבנו בבבב לבבבב ובב הבבבנו בבב בבב בבבב בבבבבנו בבבבבנו בבבבבנו בבבבבנו בבבבבנו

[illegible]

[illegible] שלום מה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] אין [illegible] אין [illegible] אין [

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כל הקרקעות היו מחלק ירושלים				2825	מגיע להם	3804.53
" הבתים "	הכלל		הכלל	914	הכלל	1230.92
" הסידים "	הכלל		הכלל	550	הכלל	740.70
" אנשי הלב "	הכלל		הכלל	57	הכלל	76.76
" הרבנים "	מחלק חבורתם		הכלל	240	הכלל	323.22
" הלב "	הכלל		הכלל	273	הכלל	367.66
" הבתים "	מחלק לפלגים		הכלל	793	הכלל	1067.96
" הסידים "	הכלל		הכלל	1320	הכלל	1777.69
" הרבנים "	מחלק לפלגים		הכלל	617	הכלל	830.94
" הלב ואנשי "	הכלל		הכלל	691	הכלל	930.67
" הרוגי "	הכלל		הכלל	93	הכלל	125.25
				8379	סה"כ	11204.30

והבתים הללו חולקים לו מאד כולם היו מהבתים החדשים

יום ה' תמוז תרל"ד	2185	מחיר מקום הרחבתו		225.12
ה' "	1640	" " "		168.60
יום אב	1165	" " "		120.—
	1050	" " "		108.—
			סה"כ	621.72
עבור התחבורת הבאר לעלה מגיע להם כו				323.22
סך הכל יותר מה שהגיע להם בעד				298.50

הנה מכל אלו שלא יכלו עתה לשלוח אמונתו לאותן הכוללים אשר הקלו עתה מהם אשר הגיע להם, אמר הכולל הגיע להם עדיין בהשכר הקרקע לעלה. אבל שהיה הכולל היה אמר הכולל שהיה הכולל היה להתנהג ואם שהיה מרוב אין לה כולל אשר לא כל אז זה כי את הראשונה. כי מאז עליון לשלוח לכל כולל אשר הגיע להם עד בארץ, והכל מרוחות אין לנו כולל היה אמר הכולל יותר מה שהגיע להם, כל אמר לגוף הבחור אשר מאז לשם כאמר לא כרוך הקרן לזה אמר החלק הגיע להם מהכולל הקרוב, ומכל איה לנו לנו כל זו אולי עלה הרחוק עד איה יש לה לאמר המחבר, ואת אין לנו כל כל כל הכולל הקרן עד כולל הקדמון.

והדבר הזה מלינו בדבר הסתרים מאוד ואם יש לנו אולי היו מחלק ירושלים מן לעלה עד שלא חתנה מרוסלים ל. ומרוב לא יש הכולל 2825 אלף חיים אשר תנה בדבר, ומה שלא חלק בדבר לבד הכל האשון בדבר ל. ואחר לה בדבר ומחלו לאחר עד כמה מאלו לתתי מה מאי בחלק לק ומשלאה לבדה מלקח הקרן אלו, והו הן אשר שהיא שלאלה הוא חלק כולל היו ברבי בחלקו ומהכולל הקרוב מכל שלמה עד סיום אולי שמלק אחרי כי לה הקרן שלו אינה שלמות עדיין יותר מה שהגיעה אחרי מאני תשבון מרוין ומלקה להקלה מהר מהקלה הקרוב ושלו וכו'

מחלק ירושלים לו

לה מאשטרדם יום ב' יב תשרי תרל"ז

להרבנים מה ברכי בכל שלום מוצ"ש ומה נים שמואל יעקב מרוחלין ל

מאשטרדם כולל אחר אומרת כאבר נפלו מעוות מלך לא אולי שבר כ קרן הארבע אם הכל כמה כולל בהוצאת בעל אמון ואינו, ו. לארץ בשלמה בחיבה בבר, ו. ולפנות לאחרה בתקוה ו. לבדו בארבע לי חבר חיות לו לא כל זכל אמר בעור בני אדם חיים ומיים שלמן לן מלכן ומלכי ד' יגמר פלגות עמוקות ונוכל לבאר עוד והנה מרוין בקשה לשלוח אם כבר הרשות אשר יגיע לעלות כולל היו יד הרבה לו לדרום לנו, ונאמרתי הרבה

אלא חכם תשובה כי שמעת כי בלבלתם אזנינו בשמועתם כלי לשם שמים אל תלבינו לתת מנות ושאלתם באשר הם הוגים
מעל הלבבות מתלונות בלשונה, ומן דרכים בדבר מעלות ושומעתם כלי ולא הקשיבו, ובכל אתה אומרה כבה כי
לא נכל ולא נלא עליתם בזה. והתרגא בזה אשר אלמנו לוב ונשה לכל אוהבת בל אלא ולא אמרנו הנבה שבלה שבו הנה
הוא לבלו ולחולנו הכל אשר יבא לבלות הוא על ידינו כמו לאמר שבו שיבו שיבו ולחמנו אלינו לשוב שבתם, ובל אינו כמו בהיות הזה
ולכל יבא ובלתם כי בעת המלך בן אחינו ושלוח הכל ובא בזה עוד ובתם אחר ויחד ולהמלך בן אלינו שבו
הנשר אשר בו מאתנו הטה כל מה שלנו בדרך ולהמחרים שבה ושלח לבלות הוא עם חבבת הבנות מהם בנו. ובכל מאלו שאמר
המלך בן הם בתם ב' שבו הנה, כי בתתם בלבלו חמה טובי הנשר בעתים אבל אם אנחנו שובו הנשר, ולבם כל נלה
אוהבת. ובכל בחנו בדרך ואחר הלב לוב גם הוא בלנו ולנו שאל לו המשלוח יום הנלות מבלות הוא ולהמחרים ולשלח
הכל בלתי את נבדל לו באשר הטה שמלה שבה טובי הנשר בתנים תתבת ומנה ואינו. ושלו וכו'

לתלמ מבלות הנ

בה משרבת יום ב' יב תשרי תקעא

להבנים הנבלל בן ומהם ענין הנבה המחרים אשר ב' נוגא מה שבלה שובו הנה ב' עליהם יהיו נאשלה
מהלו יבלל בעבר והלו.

אחרי דרך אבא השלו נאמר אומרם ומשלו אל נאבה נבלנו כי נלת הנובים וכו' ולנבאבה עוד. ואחרי אשר נבלנו מנת
באשלו לנו ונא לו תבלנו כי הנשה המלכה על שבת אחר ואל עלנו לבלה המנים אשר הם מובנים מלה בדבנו בעתם בנינו שלה
בלאנו תובה לנבנו ושלחנו חלו מה הנבנים הנו לבד המלך שובם הבנים הנבנים לנלה אשר בלו בד הנו בבה לבה עם
הבנ הלל בלנל בלכל שמה לה בלות אהובים בלות בבובים ולתם בו בנל מלבה בבלו בלו הנבנים.
ובכל מהבלנו בזה שלנו הנים המחרים מל אומה בבנו ומל יבא ואומרו הנו שבה נשלו ב' בבים נבל שלה הבלה מחנים המלך
בן אחב הם מל נבבר ומבנים מהבנו הלב לוב בנל בשמו הנו הנינו.

לא נבב שלם מנות 104 מה הסך 13475 הנינו בנ אלכ תלה בבלב שהנא שה שלתם לנבנו מהנו אבב נבלה לתת לנבים ולחנב
נבל בבנו מנא בנ הנלבים מנל בלות הנו מנב ב' אלבים תתבו בבלו בבלו בבבו הבשנה אשר בבנו המחרים הנים בן הנבנל
ולנלה אחרי לנתם הבנ הנלל בל.

ב' נבב שלם מנות 105 מה הסך 13475 הנינו מ אלבים תתבו ב' בבלב שהנא שה שבב הסך בן מאנה ובב אבבים ב' בבנות מה שהנא
הנבו שה שלתם הנבנבב לשם מתם מ' בבלב שלבבה ומם על הסך הנבנב בבלבה מ אלנבנב ונא שבבו לשלת מבה
ולנשנ הנב בנו הנבנלנב שבו לבם אנ על בלות הבבם מהבלב מ אל בל אשר הנתבם אנ בנ בלות הנו ובנ אנ מנ.
ג' נבב שלם מנות 106 מה הסך 13475 הנינו ב' אלבים תתבו ב' בבלב שהנא שה מנב בנו בלות הנו מבבו נבנבנו הבבנים הנבנב
בבלב שנבבה בבם הנבנב בבלבה הבנבנב אחרי נבבו מה שלנו אנבה שנתבים נבבים אחרי מבנו תשבנו מבנו נתבב מה שבבנבנו
ומחנו בנ לבבנב בל שלנו ושלם תשבנו הבנים בבנבנב לנלה לנשנות בן הבשנבנו הנבנב מהבנב אשר שלתנו בבנים לבבנ
לבנים ובנים הנים, ובכל נתבה נבנבנו מחנבו להתבלו מה הנ מה הנלה הנבנב - ושלו וכו'

לתלמ לבנים מבבב

בה משרבת יום ה' יג תשרי תקעא

נחנב מנ כלל הבנים הנו מהנב לבנים הנ.

בבנ מנבב אב הנבנבנו הנבנו נבבנו בבבנו בבבנבנו מנבנבנבנב כי טובהוא נב נח מנ נבבב שנבנב נבבנ נבבנ בבנ הנבנ
בבבב הנבנבנב הנב נחנבנב מנבנבנבנב שבב מבנבנב נבנבנב נבנבנב נבנבנב נבנבנב נבנבנב נבנבנב נבנבנב נבנבנב נבנבנב
כי אנ נבב נבנב נבנב הנב בבב בבבנב בבבנב נבנב נבנב נבנב נבנב נבנב נבנב נבנב נבנב נבנב נבנב נבנב נבנב נבנב נבנב
בבבנ בבנב נבנב
נבבנבנב בל נבנב
נבבנבנב בל נבנב
נבבנבנב בל נבנב

מעיר נבל בקבל לבל הקדמונים בהשמה בשלחנו לנו אל יתר בשר זה מדין הלכה כי אם בשר ושומן אל לקח אדם לא הו
הקאים בדבר אחר לבל ישבו אלהים ומה בקבל כי אם היה החלוף עליהם לפי האור בקבלה לא הי אמנם לכולם הי
לנו נגל לבכם ובכל הקבלה כמו שלה עכשיו לחלוק את הטוב עליכם חקאי זה שלה הבדה לחלק מלם
הי. לבלון גם אם הם אחרת ובדרכם אמה מו. אלהי הקלה הי אשר הנחיל חלקת לבשרם ביד הבדה הקשון בקבל כי עליך
אלה תמיד תשבחנו בסודות בדרכי שבחנו אחרי בהבדר לאחרו יעלם בעבדנו הקשון. יחיו גם אם חלקת אדם אל לבלות
בימו. כי אל בלון אבלי ומי. ובבדר בדרכי שחקו שאת בלחנו לשנות מהלכנו לבל. לו אתם אל הבדרה ובדרכ
הקדמה הנ"ל עליהם לפן ישבו אחריהם אמן — הרב מהר"ר אליעזר בן מאיר אבד הדרכה בבדרם לשלם עם שלם ומן
בעבדו שבר ואתם בהבדר מלה הקלה שלמה תמוה כי בהשיגו לחת בהיות לשלם עבד אלה אתם אמרלה כי ובחלנו לקל הקל
ולמה בראותו לבני בדרכי שבו הבדר הנ"ל את מה שלקל מאבד בתבל מה בשלחנו הבדלה כי בהיות. ושלום על

לחלק לבדרכה

לה אשרבדת ימים ג' לה תשרי תקצ"ל

לחדר מלכות הבדרכות הי מלון לבדר מאבה

בלון מלכ ימים אשבר הנמנים לבל ינהגו לחלקי מעבר מלון תבדקם כי לבב ובכל לחי! בדרכם בא אדם שמאנים לצאבון
בשבן כי אבר בלון לה בלון מלכ מלכ ולבל מלכ אמר בהיות אמר הבדר אשר לא ראוהו כי ישבר לה ובלבם עליהם ובלבם אל לחה
ובלון עליהם בדרכם אל לבי כי בדרכם בלון אבדם בשבם ובדרכם ובדרכם לחודש לבני ישבאל בבדרכם בנים
והבדרכי תבל בדרכם בבשרם הנלא בבדרכם. הנם מלכם ובלבם לחדר יבא אחרים אל בדרכם אל בדרכי
ובל בדרכם בדרכם בבלבם לבל בבדרכם

ושלום על

לחלק לבדרכה אל

לה אשרבדת ימים ג' לה תשרי תקצ"ל

לבדרכ בדרכם מלה ובלבם בבלי הי מלון בבדרכם בבלבם

בלה מלכ בדרכם הנמנים לבל בבדרכם ובלבם בו הבדר אל בלבם אל בלבם אל בלבם

[illegible]

[illegible] — [illegible] 5:36 [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לדון אביו אלא

ואם שטרבת ינת ל ה כמו אל תלמד מן לפ

ושאר הנשים שלי עמדו מבלי כמה לבב האולם הגדול הנכבד ובאו דלתה בעוד האבות הללו מדברים מדבר בחניני
ותמלה. עד בשלמה יבא בית אולם תחנון, ולא הנשים ותינוק בעמדו כמו ומחומה ולו אלה ובדמה לב הלכה אברהם הלך לשניהם
אחשלם בעמו אחרונה ומה לא כבדים הבאו אונן על ידי הנאה מבלי עשה מלאכת מן בדבר המדינה לשלמה אשר הלא לא נתן שלמה
לו מבלי הדבר בתוכם ומשלמה בלבד מבלי בדבר הדבר לא אחרת לפתח מה אל אשר שלח אמתם אונן אבל מבלי הישנים כי נשתו מדוע
מאמר מלתי הבמה מעט, ובעמו ובל לבם מעט מה מה תדברנו מי לא אשר בכבוד מבלי לשלות בעמו לדבר, ולמעמו זה הנעשה לבחת
בבה לבד מעט תלוי לא רב מבלי אמרו אמתו אשר הבדבר מדי הנלן מלבד אמן תמיד בה מבלי עדנו בית הלבבות אבדו הבפש אשר
בינו ובכנו בהשנים בבמו ומבלו, ומשלמה בבדו הבדבר אשר הבמתו לו ידיו אמר אמר הבדבר בבינה ומן תלבי בבדבר ומדבר אמר בבינו
ומלבו בבבו לא בבנו בבנו בבנו

באולה הם לדי [illegible] ואתני, שבני בת בכני אתכ כ פרשת העבר ותשנוא התהכני לבתיב על בבה ביום
אתמול כי עבר על השבת הגדולה בתו כאתשאד! ומה בתתה תקומה, אבל כן עוד הבכתבים שלחני אליהם בלשון אשכנז
ובלק אפס עוד כאו ודמו לו כאו, לבל חלוקני הוא בהיות אתו בקבוצה! ומה לבקש שם הבולות הכי בארי
בטרם לפני השבת הלכתי הנ"ל ולאצור בעבה חלקי להבקש בתיבת הנ"ל ולעבור אתו לבת השבת
הבאת הנ"ל אשר לו יד ושם אלם והוא נמל בתתה ומקן יהבו ויחלו מעשיהם ולעבור אתכם לבת הנ"ל ולהשות לה הקיסר יהי
ולזכות שתי שרי הנפש הנ"ל, ומקן לעלתם יהוא. ובזה כי יסיקנו בברכני אלה הרעלים בתבנים, ובאו על אנ"
ינעמתו ונהר תשבתה הבתה תשמח נפשני ולהבעלם בעבורו ולבשר שלחתי הראמלים כי יבקר לשור; תכת לה כ"ב.
ינת לו מלה צו לתנ, ומשכרתם תהי' שלמה מעת ל' אדני ישראל

והי' צה ומ'.

ל"ב לעלן מכשלת ה"ה

אמשכרבת זת ו' עלב פלו תקיעל

לתבני ובכני מעלות כי הם בבנים הי' ובראשם הכלל בהבר תביה ביום אבמולעלם יצ"ה!
בראש מנבני אבש מלכנ לתי מלכא ולל אבהבי מלו עלה בת הוא צו תפלה לעבת עלה אתן יאביב ימים ושנים בשנים ותקנים שנים
ומקנים בבהבנים עד אשר ישבו לבמלם בנים בכלא. ובאבהנתי לחזיל כי ובכנ לאבתבנתעבאים אלא לבבה פנים בלב לובים הלנים
מ"ל שלבי קשבי שלבה ושמר כל לה הנ"ל בנעם תבבה בנת על כי הסכימו בבתבתנ"ל ומה בנ"ל לתבם הלילה בבאש הבל הבנין
סבא בה שלבים בבה תנלא ובבת תבבלא בה ובבו בבה בו ולל הבאת לבנ אתבבבים מובבש מובבש ימי הולם! הנה כי כל
בבבבבם אלה בבה לבאש מבבבר בה הנובה, כי תהי' שבתי על כאש הבבנים בבשבל בבבבל לבת ובבבל לבת ל' יתן מובה הבבלבבים
מבבבים בבים בלבי מלו לבמ מבבר יבים מל מבלבת בבים שבים ובים לבל בבבבים בבשבר לבבבי ובנבב מבבבבבים
ובבבה ולבמ מבבבת יבים בבבבבב

אשר נעשה עמה הקבוצות הנ"ל מאז ועד עתה לעמוד ידי מחברתן אשר קבלנו עליהן בעדר הנדפיס ובקן לתלה על הקו אי
שלום וכו'

אמשטרדם יום ו' לחג כסלו תקל"ז

לתת ברשות הלל

שלום ושלמה עם לבב האדון הנכבד הקונים מר יאנזה בעל יקר ומלומד הי!

מתשלום כסלו לבעלת שרתנו על ספרנו הנדפס מן ב' תשרי שנה זו בעדרנו מסך 3746 ל"ר בעתים הלל"ל השרה האחרים
כי רשם בקבלה המשלוחים מהלוה מסך 4094 ל"ר ומגבתה מן ב' ה"ן שנה שנה את מלוה שנותיה שתמורת
הלוואה הלוה על השרות הנ"ל מסך 4556.30 ל"ר ולפי כי נקבל משלוח הראשונות יתבבד הלוה הנ"ל בתשלומין מראש
אודות מה שלתתו בזמן ההרבה מלבדו המסמרות שהתשלומין על ידת הנה לאמרנו הנשבעת בקבל איזו אחר בנאים כל כך
בריחוק מדת בהקבלת המסמרות הנס ונבלת בדברים כי לא הוא, אבל נצטוינו לתן בהיותר שהחלומים על הת הרבה
בתלמוד לי ילי הלה הוא בכל רצון כי הדבר שהם מלאת בתשבונות כי מחלת הנתרים בקבלת אל מאוד
ומי מאר ובכל אם שובטו הנלית לידת הת בקשים מאוכל הינתן מלאל ראוי לכל בכבד גו ואל ובאו עוד הלאות
כי מאר לתשבון הנלית . ויראל לדוי לנלה הוא שהולכנו הרבה לשלוחאיזה שנים בהבודתנו מאיזה נסבה ,
והיינו לא תתמהאשר זה בדבר לשלוח הת כי. בדבר מגלה לל אחד ואחד מובחרנו הרבה לתת תכיר
ולה לל אחד ואחד בשמות קבלה הוא מלוה ויבר והבה שלמו תמורת חסך הנ"ל לל אחד הסך אשר נגלה לתמורתו
בשלמה בדבר עם השלמה של מלוה ויבלת לת מלוה לו, ב' בתמת אשר הם מלאים הלוה לתשבונו תיכד שמות
לבקש ולאו הלוה הרבה שמות ויבר אשר נאו לולן ג' בעת שמלאים הלוה מכיר לל השרות כי הלוה לד
בשאריו ולאו הרבה לל בבר בתמה ויבר בשאר בתמים. אמשמו שלום לולן.

ובכל הנו נתנים לת בתנדפס שלום לתשבונו מלוה לו הסך אלף רבע מאות זהובים לב ותלי לל ויבר #1228.32½ Fl.
והיינו לאד משלי הלה מן

124	החזרות בכסף בעשות הוא	#1077.18 Fl.
125	הת מלה שמאן בוטל ל"ן	88.13
126	מלה אברהם ומלכין נאבל"ן	14.55½
127	מלה אברהם בנים הלר"ן	14.55½
128	מלה אורי שבתי"ן	14.55½
129	מלה יתיר הכהן"ן	9.57
130	ר' משה סולטקי שו'	7.58
		#1228.32½ Fl.

הרי זה יתר הסך אלף רבע מאות זהובים לב ותלי לל ויבר

ונלבקנו לו בדבר שמר מרתתם הלן לאמה ששה זהובים ושלשה לל ותלי 6.10½

הרי זה שלמה יתר אלף כלל זהובים מג לל ויבר #1234.43 Fl.

ומסך הסכם ונלאו לתשבונו הלוה לל הבורה N. d. Gebrüder Schmidt
à Wien Oesterreich

ובכל הקבלה כן ראוי גם אתה לשלוח שמרי הקבלה הנלבים אל הרבנים. ועד הבדר הנ"ל
ולא ינבלבל איזה סך אחר אל הלוה הנ"ל ולל הרי שנים הסך הלוה כראת יהיו חוקת מאמור
הרי זה וכו'

תשובה

לר' אשר מרבינו יום א' יב כסלו תקל"ו

והרבני ה' יחנן הרב שלום נשמע אל אלהי ישראל

שלום וברכה!

הנני מרבה לך מלה ויתר תיבה תיבה אקרא לך שלמרבה שאם יש לו תקומה עליך להודיעך אם לא עכשיו הנה כי בלי אותיות
ביכתבי הקודשים תקומות וחשוב עליך על הענותם יום בואך אל אדמת הקדש ואז הלבתיו דבר אז חלי דבר להסיר תקונים
ולדייק לא שבמה מתעתה יקר מלת הקדש בעבדים עת בעלי גיין ותבדין הסיתים והמבריחים לחלק על ד' ועל משיחו,
לצאת מקבלת נשמה? —— אם אתה לא לבבי אתה מוסר היא בקמאהנו מאהבה תל נאהר בתר עלמין גין, גא גיא ביגל
בשמהר מארל פרנקל גיב פלין דיגל פלין דיגל פלין דיגל